

॥ શ્રી પદ્મપ્રભસ્વામિને નમઃ ॥

શ્રી આર્ય - જય - કલ્યાણ - ગુણ - ગુણોદય - કલા - કવી - વીર - મહોદયસૂરિભ્યો નમઃ

લીર સ્વાનોત્સવ

(જન્મ વાંચન દિવસ)

(પવાંધિરાજ પ્રવચન માતા)

સંપાદન
ગુણોદય મુક્તિ જય આશિષે
શાસન પ્રભાવિકા
પ. પૂ. જયલક્ષ્મીશ્રીજી મ. સા. ના.
સુશિષ્યા
સા. જયદર્શિતાશ્રીજી

પ્રકાશન
શ્રી શક્રુંજય એકેડેમી,
ચાલીસગામ

: प्रत :
४००

આગમ અભ્યાસી
પ.પૂ. મુક્તિશ્રીજી મ.સા.ની
સંયમ શતાબ્દિ પ્રસંગે
પ્રકાશિત

સં. ૨૦૮૦
ઇ.સ. ૨૦૨૪

પ્રકાશન તથા પ્રાપ્તિ સ્થાન
શ્રી શાત્રુંજય એકેકેમી
શ્રી પદ્મપ્રભસ્વામિ જિનાલય
સ્ટેશન રોડ, ચાલીસગામ. જિ. જલગામ
પૌન - ૪૨૪૧૦૧

મુદ્રક - અશોક પ્રિન્ટરી, પાલીતાણા. મો. ૯૨૨૮૨૮૫૪૮૮

સાદર ઉત્કૃષ્ટ

સિદ્ધાયલ સ્નેહિ... નવકાર મંત્રારાધિકા...
અમ્રતા સંઘર્ષી... વૈયાવચ્છ પ્રેમી... આગમ અભ્યાસી...
પ.પ્ર. મુક્તિશ્રીજી મ.સા.ના દીક્ષા શરૂઆદ પ્રસંગે

સાદર સમર્પણ

– સા. જ્યદર્શિતાશ્રીજી
સા. હિંમાંશુશ્રીજી

અંગલામય વાત

પર્વાધિરાજ પર્વ !

એક અમુલ્ય અવસર !

આઈ આઈ દિવસ, આઈ કર્માને નબળા પાડવા માટે સાધના-આરાધનાની ધૂણી ધખાવવાનો મંગલમય સુઅવસર.

કહિ દેરાસર ન આવનાર દેરાસરમાં આવે. કહિ દર્શન-પૂજા ન કરનાર પ્રભુની ભક્તિ ભાવથી વ્યાખ્યાનાદિના શ્રવણથી જીવન ધન્ય બનાવે. કલ્પસૂત્રના શ્રવણથી પવિત્ર બને.

ઘણા સમયથી શ્રાવક વર્ગની માંગણી હતી કે પર્વાધિરાજ પર્વના પ્રવચનની પુસ્તિકા છપાય તો કલ્પસૂત્રના વાંચનથી વંચિત રહેતા સામાન્ય જીવો પણો કલ્પસૂત્રના સારને એ પ્રવચનોના માધ્યમથી જાણી શકે.

એકદા આ વાત મનને સ્પર્શી ગઈ અને પર્વાધિરાજના સાત દિવસના પ્રવચનોની સાત નાની પુસ્તિકાઓ છપાવી પ્રસિદ્ધ કરવાનો સંકલ્પ કર્યો. આજે આ સંકલ્પ સાકાર થયો. સાત દિવસની સાત પુસ્તિકાઓ પર્વાધિરાજ પ્રવચનમાળાના સાત પુષ્પો રૂપે તમારા સહુના હાથમાં આપતાં હર્ષની લાગણી અનુભવીએ છીએ.

સહુ એના પઠન, પાઈન, શ્રવણ, વાંચનથી આત્મ કલ્યાણ સાથે એ જ મંગળ ગ્રાર્થના.

લાભાર્થી પરિવારોની ભૂરિ ભૂરિ અનુમોદના...

પર્વાધિરાજ પ્રવચનમાળાના લખાણમાં કયાંય જિનાજ્ઞા વિરુદ્ધ લખાયું હોય તો ત્રિવિધે-ત્રિવિધે મિશ્છામિ દુક્કડં.

- સા. જયદર્શિતાશ્રીજી

...તમે લાભ સવાયા લીધા...

શ્રુત રળન સ્તંભ

- ★ મા. દેવકુંપરબાઈ કો. મેઘજી પેટજી ધરમશી ગોરખડી
છ. કો. ઉર્વશી, પ્રિયંપદા, વિદ્યાતા, તક્ષશીલા - તાડકેવ.
- ★ કુ. વિરતી સુનિલ ખોના (વાંકુ) જલગાંવ

શ્રુત સૂપર્ણ સ્તંભ

- * કુ. શ્રુતિ પ્રદૂલ પશનજી ગાલા (કોટડી મહાદેવપુરી) મુલુંડ
- * સૌ. શર્મિલા ગિરીષ મૈશેરી (નાની સિંધોડી) ભાંડુપ
- * કુ. વિદ્યાના ધિરાગ લોડાયા (ખારોઈ) જલગાંવ
- * શ્રી ભાઈલાલભાઈ લખમશી લાલન (કોડાય) ધાટકોપર
- * ખ. સુધીરલભાઈ થીમનલાલ મોતા (સુથરી) અહુમદનગર
- * શ્રી દલેશભાઈ અવેરયંદ મોમાયા (સાંધરા) યાલીસગામ
- * સૌ. ભાવનાભેન મનિષ લોડાયા (વારાપણ્ણર) યાલીસગામ

સર્વ શ્રુત લાભાર્થી પરિવારોની હાઈન્ડ અનુમોદના

શ્રુત રજીત સ્તંભ

- * સૌ. મીનલ દિનેશ કામાણી (પરજાઓ) બેંદોર
- * ખિ. જિહાન રનેહલ જુતેન શાહ (હાલાપર) માટુંગા
- * મા. કસ્તુરીભેન જ્યદુભાર મોમાયા (સાંધરા) ધુલિયા
- * સૌ. રેખાભેન સલિત મોમાયા (સાંધરા) યાલીસગામ
સૌ. નેહા રવિકાંત તિવારી, સૌ. નભ્રતા આશિષ અરોરા,
ખિ. નાયસા, ખિ. નિવિક
- * ખિ. લથ તેજસ લાલડા (મુલુંડ) કુ. યશા,
પેદા કીશુક લાલડા (રેંધવા)
- * અક્ષિતા નાગડા (ધાટકોપર), જુનલ નાગડા (હુભસી),
સાચી શાહ (ધુ.અસ.ખે.)

બાદરવા સુદ - ૫,
પંચમ દિવસ

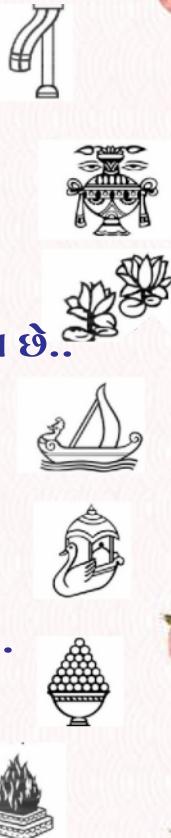
દીર્ઘ સ્વાનોસવ (જન્મ વાંચન દિવસ)

જન્મ-જરા-મૃત્યુ એ સંસાર છે...
અહિં રોજ અનેક જન્મે છે... મરે છે...
કોની નોંધ લેવાય છે ?
આજે ૨૬૦૦-૨૬૦૦ વરસ પણી પણ
જેમના જન્મની નોંધ લેવાય છે.
જેમનો જન્મોસવ જ નહિં
આવી એક વિરલ વિભૂતિ
આવી એક વિરલ વિભૂતિ

પ્રભુ મહાલીર જેમના ચ્યાલ કલ્યાણાકે માતા થૌડ મહા સ્વાન નિછાળે છે.

આવો આજે આ મંગાલકારી...કલ્યાણકારી...
આત્મોષ્ટક થૌડ મહાસ્વાનોના
સ્વરૂપને... અર્થને...રહસ્યને
પાગવા પુષ્યશાળી બનીએ.

ચૌદ મહાસ્વરૂપોત્સવ

વિશ્વ અનેક ચિત્ર-વિચિત્ર ઘટનાઓનું અજાયબી ધર છે. વિશ્વના વિવિધ વિભાગોમાં વિવિધ પ્રસંગો બનતા જાય છે કેટલાક પ્રસંગોની નોંધ લેવાય છે કેટલાક પ્રસંગોની નોંધ પણ લેવાતી નથી. આપણા જીવનનો જ વિચાર કરીએ તો આપણને ખ્યાલ આવે કે આપણા જીવનમાં પણ અનેક પ્રસંગો બને છે. પણ બધા સ્મૃતિમાં સ્થાન પામતા નથી.

આપણે જીવનમાં વિવિધ અવસ્થાઓમાંથી પસાર થઈએ છીએ. ક્યારેક જાગૃત દશામાં હોઈએ.... ક્યારેક નિદ્રા અવસ્થામાં હોઈએ... ક્યારેક સ્વરૂપ દશામાં હોઈએ છીએ. સ્વરૂપદશા અનોખી છે. ક્યારેક જાગતાં જાગતાં સ્વરૂપદશામાં સરી પડીએ. ભાવિના કોઈ સુંદર આશાના મિનારાઓ બાંધી લઈએ. સામાન્યતાથી જાગૃત અવસ્થામાં જે સપનાઓ સળજાએ એ સોહામણા, શુભ, સુંદર આનંદદાયી હોય છે. જ્યારે નિદ્રા અવસ્થામાં જે સ્વરૂપ નિહાળીએ એમાં વિવિધતા જોવા મળે છે. ક્યારેક સુખદ હોય... ક્યારેક દુઃખદ હોય... ક્યારેક ભયાનક હોય... ક્યારેક સાંત્વના દેનારા હોય. આપણે ક્યારેય આ સ્વરૂપની દુનિયાનો વિચાર કર્યો છે ? શાસ્ત્રોમાં તીર્થકર માતાને આવતા ચૌદ મહાસ્વરૂપના પ્રસંગથી સ્વરૂપલોકનું સુંદર રોચક વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે. કલ્પસૂત્રમાં એનો અદ્ભૂત વિસ્તાર છે.

આવો ! આપણે કલ્પસૂત્રના આધારે આજે પવાદિરાજ પર્વના પાંચમા દિવસે પ્રભુ મહાવીર સ્વામીના જન્મ વાંચન અવસરે સ્વરૂપ મહોત્સવ પ્રસંગે સ્વરૂપના રહુસ્થને સમજવાનો પ્રયાસ કરીશું.

ચૌદ મહાસ્વર્ણ તીર્થકર પરમાત્માની માતાને તીર્થકર પરમાત્મા ગર્ભમાં આવે છે ત્યારે આવે છે. આનંદકારી... મંગલકારી... કલ્યાણકારી... મનોહર, ધન્ય, શુભ એવા ચૌદ મહાસ્વર્ણની વિચારણા આપણે ત્રાણ પ્રકારે કરીશું.

(૧) પ્રથમ ત્રિશલા રાણીએ જેવા જોયા અને સિદ્ધાર્થ રાજાને કહ્યા તે બાબ્ય સ્વરૂપી સ્વર્ણ વિજ્ઞાન.

(૨) પછી જ્યોતિષો દ્વારા એ સ્વર્ણના ફળ અને અર્થને જણાવતું ફળ સ્વરૂપી સ્વર્ણ વિજ્ઞાન.

(૩) મહાપુરુષો દ્વારા સ્વર્ણના આધ્યાત્મિક અર્થ સાથે આત્મવિકાસને જણાવતું ચૌદ ગુણસ્થાનક સાથે સરખામણી કરી મોક્ષમાર્ગને પ્રકાશતું આત્મસ્વરૂપી સ્વર્ણ વિજ્ઞાન.

બાબ્ય સ્વરૂપી સ્વર્ણ વિજ્ઞાન

ત્રિશલા રાણીએ જોયેલા અને સિદ્ધાર્થ રાજા સમક્ષ વાર્ણન કરેલા ચૌદ સ્વર્ણનું સ્વરૂપ નીચે પ્રમાણે છે.

(૧) પ્રથમ સ્વર્ણમાં ત્રિશલારાણીએ ચાર દાંતવાળા, મુક્તાઙળ, ક્ષીર સમુક્ર, ચંદ્રના કિરણ જેવા ઉજવળ વાર્ણ વાળા તથા જ્યાં સુગંધના કારણે ભમરાઓ એકઠા થયા છે એવા અત્યંત સુવાસિત મદના જળથી સુગંધયુક્ત કરેલા કપાળના મૂળભાગવાળા, ઈન્દ્રના હાથીના સમાન શ્રેષ્ઠ પ્રમાણવાળા, તથા જલ સહિત આકરા મહામેઘની ગર્જના સમાન ગંભીર મનોહર શાખદવાળા વખાણવા યોગ્ય તથા સર્વ લક્ષણના સમૂહવાળા તથા શ્રેષ્ઠ સાથળોવાળા હાથીને જોયો.

ફં ફં ફં ફં ફં

(૨) બીજા સ્વર્ણમાં ઉજવળ એવા કમળપત્રના સમૂહથી અધિકરૂપ કાંતિવાળા, કાંતિના સમૂહના વિસ્તાર વડે સર્વ બાજુથી દશો દિશાને નિશ્ચે શોભાવતાં એવાં, અત્યંત શોભાના સમૂહની પ્રેરણાથી ઉછળતા તેજવંતપણાથી શોભતા મનોહર સ્કંધવાળા, સૂક્ષ્મ-નિર્મલ અને સુકુમાળ રૂવાળાની ચળકતી કાંતિવાળા, દઢ મજબૂત માંસયુક્ત હોવાથી પુષ્ટ, ઉત્તમ એવા યોગ્ય સ્થાને રહેલા સર્વ અવયવોએ કરી સુંદર અંગવાળા, મજબૂત ગોળાકાર અને અત્યંત શ્રેષ્ઠ એવા સુંવાળા આણીદાર બે સિંગડાવાળા, સરળ તથા ઉપદ્રવોને શાંત કરનારા, તથા સરખા શોભતાં દાંતવાળા, પ્રમાણ વિનાના ગુણોવાળા, મંગલોનું મુખ અર્થાત્ આગમનના કારણ એવા બળદને જોયો.

(૩) ત્રીજા સ્વર્ણમાં સિંહને જોયો. એ સિંહ મોતીની માળા, ક્ષીરસાગર, ચંદ્રના કિરણો વિગેરેની જેમ ઉજવળ હતો. મનોહર - જોવાલાયક, મજબૂત સુંદર પોંચાવાળો હતો. ગોળ પુષ્ટ, એક બીજાને અડીને રહેલી ઉત્તમ તીક્ષ્ણ દાઢોથી શોભતા મુખવાળો હતો. સારી રીતે સિંચેલા જાતિવંત કમળ સમાન કોમળ પ્રમાણયુક્ત શોભતા મનોહર બે હોઠવાળો હતો, રાતા કમળની પાંખડી જેવા સુકુમાર તાલવાવાળો હતો, મુખથી બહાર લપલપ કરતી સુંદર જીભવાળો હતો. સોનું ગાળવાના પાત્રમાં મૂકીને તપાવેલા શ્રેષ્ઠ સુવર્ણ જેવી ગોળ ફરતી વિજળી જેવી ચમકતી બે આંખવાળો હતો. વિશાળ, પુષ્ટ અને ઉત્તમ જાંધવાળો હતો. પૂરિપૂર્ણ નિર્મળ કાંધવાળો હતો. કોમળ, ઉજવળ, સૂક્ષ્મ અને ઉત્તમ લક્ષણવાળો હતો. લાંબા ખાંદ ઉપર રહેલી કેશવાળોથી શોભતો અને

ઉંચું કરેલ, વાંકુ વળેલ, ગોળાકાર કરેલ તથા શોભા પામે તેમ પછિયાતાં પુંછિવાળો હતો. વળી તે સિંહ મનની કુરતા વિનાનો, સુંદર આકૃતિવાળો, લીલા સહિત ગતિવાળો, મજબૂત અને તીક્ષ્ણ નખની આણીઓવાળો, મુખની શોભા કરનારી રાતી કોમળ વૃક્ષના નવા પાંદડા જેવી મનોહર લાંબી જીભવાળો હતો.

કું કું કું કું કું

(૪) ચોથા સ્વખનમાં પૂર્ણચંદ્ર જેવા મુખવાળી લક્ષ્મીદેવીને ત્રિશલા રાણીએ જોઈ. લક્ષ્મી દેવી કેવા છે ? ઉંચા હિમવંત પર્વત ઉપર પદ્મદ્રષ્ટના કમળ ઉપર રહેવાવાળી છે... મનોહર રૂપવાળી, સારી રીતે સ્થાપના કરેલા સૂવારુંના બે કાચબાની ઉપમાવાળા બે ચરણવાળી, અતિ ઉંચા અને પુષ્ટ જે અંગુઠાદિકમાં જાણે લક્ષ્મીદેવીએ પોતે લાખ વિગેરેથી રંગેલા હોય તેવા માંસયુક્ત સૂક્ષ્મ રાતા ચીંકણા નખોવાળી તથા કમલપત્રની જેમ સુકોમળ હાથપગવાળી, કોમળપાણાથી ઉત્તમ એવી આંગળીઓવાળી, કુરુવિદાવર્ત નામના આભૂષણથી સુશોભિત એવી પ્રથમ વધારે જાડી અને પછી થોડી થોડી જાડી એવી હાથીના સંઢની જેમ શોભતી બે જંઘાવાળી, ગુમ ઢીંચણવાળી, ઉત્તમ હાથીની સૂંધ જેવી પુષ્ટ સાથળવાળી, સોનાના બનાવેલા કંદોરાને ધારણ કરનારી, મનોહર તથા વિશાળ કેડવાળી, તેલમાં ઘુંટેલા જાતિવંત અંજન, ભમરા અને મેઘનો સમૂહ તેના જેવી શ્યામ કાળી તથા સીધી આંતરા વિનાની સૂક્ષ્મ, સુભગ, વિલાસ સહિત, મનોહર, કોમળ એવા સરસવ વિગેરેના પુષ્પોથી પણ કોમળ સુંદર રૂંવાળાની પંક્તિવાળી, નાભિમંડળના સુંદર વિશાળપાણાએ કરી વખાણવા લાયક, ત્રણ રેખાઓવાળા મધ્યભાગ એટલે કેડવાળી તથા વિવિધ પ્રકારના ચંદ્રકંત વિગેરે મણિઓ, સુવાર્ણ, વૈદુર્ય આદિક

રત્નો અને નિર્મળ રતા વર્ણવાળા સુવર્ણના કંઠ વિગેરે અંગમાં પહેરવાના આભરણો તથા અંગુલી વિગેરે ઉપાંગમાં પહેરવાના આભૂષણોથી સુશોભિત અંગોપાંગવાળી, મોતીઓ વિગેરેની માળાઓથી શોભતા અને મોગરાદિ પુષ્પમાળાથી યુક્ત દેદીઘ્યમાન બે સ્તનરૂપ ઉજવળ સુવર્ણકળશાને ધારણ કરનારી, યથાયોજ્ય સ્થાને રહેલા પાનાનાં આભૂષણો કરી તેમજ નેત્રને સુખ કરનારા મોતીઓના ગુચ્છથી ઉજવળ એવા મોતીના હારથી શોભતી, હંદ્યમાં રહેલી સુવર્ણમાળાથી સુશોભિત કંઠના રત્નમય દોરાથી શોભી રહેલી, જાણે મુખના કુંદંબી હોય નહીં ? એવા ખભા ઉપર અડી રહેલા બે કુંડલોની દેદીઘ્યમાન કાંતિવાળા શોભાના ગુણોના સમુદ્દરે કરી બિરાજિત થયેલી, કમળના જેવા નિર્મળ વિશાળ અને મનોહર નેત્રવાળી, કાંતિવાળા બે હાથ વડે ગ્રહણ કરેલા કમળોથી ઝરતા મકરંદરૂપી જળવાળી તથા લીલાવડે પવન કરવા માટે વીંઝાતા પંખાવડે શોભતી, સારી રીતે મેળવેલો નિર્મળ, અર્થાત્ ધૂટા કળા ઘટા અને સુકોમળ લંબાયમાન કેશપાશવાળી, પદ્મદ્રહણના કમળમાં નિવાસ કરનારી, હિમવંત પર્વતના શિખરો પર ઔરાવરુણાદિક દિગ્ગુહસ્તિઓની લાંબી અને પુષ્ટ એવી સંઢો વડે અભિષેક કરાયેલી, ઐશ્વર્યાદિકથી યુક્ત એવી લક્ષ્મી દેવીને જોઈ.

લક્ષ્મીદેવીનું વર્ણન કર્યો પછી હવે લક્ષ્મીદેવી જે કમળ ઉપર નિવાસ કરે છે તેનું વર્ણન કરે છે.

ભરતક્ષેત્રના છ ખંડને અંતે ઉત્તર દિશામાં એક સુવર્ણમય ચુલહિમવંત નામનો પર્વત છે. જે સો યોજન ઉંચો, એક હજાર બાવન યોજન અને બાર કળા પહોળો છે. તે હિમવંત પર્વત ઉપર દશ યોજન ઉંડો પાંચસો યોજન પહોળો અને એક હજાર યોજન લાંબો વજમય તળીયાવાળો પદ્મહંદ નામનો ધરો છે. સંપૂર્ણ પાણીથી

ભરેલો અને શાશ્વતો છે. તે પાણીથી બે ગાઉ ઉંચુ, એક યોજન પહોળું. એક યોજન લાંબુ, દશ યોજનના નીલરત્નમય નાળવાળું, વજરત્નમય મૂળવાળું, અરિષ્ટરત્નમય કંદવાળું, રાતા સૂવર્ણના બહારના પાંદડાવાળું, પીત સૂવર્ણમય અંદરના પાંદડાવાળું એક કમળ છે, તેમાં સૂવર્ણમય કર્શિકા છે, તે બે ગાઉ લાંબી અને પહોળી અને એક ગાઉ ઉંચી છે. તેના રાતા સૂવર્ણમય કેશરાં છે. તે કમળના મધ્ય ભાગમાં એક ગાઉ લાંબુ, અર્ધો ગાઉ પહોળું અને એક ગાઉથી કાંઈક ઉંચું એટલે ચઉદશો ચાલીશ ધનુષ્ય ઉંચું, એવું લક્ષ્મી દેવીનું ભુવન છે. તે ભુવનની પૂર્વ, દક્ષિણ, અને ઉત્તર દિશામાં પાંચસો ધનુષ્ય ઉંચા અને અઢિસો ધનુષ્ય પહોળાં એવા ત્રાણ બારણાં છે. તે ભુવનના મધ્યભાગમાં અઢીસો ધનુષ્યના પ્રમાણવાળી રત્નમય પીઠિકા છે, તેના ઉપર લક્ષ્મીદેવીની શાચ્યા છે.

હવે આ મુખ્ય કમળની આજુબાજુ લક્ષ્મીદેવીના આભૂષણોથી ભરપૂર, ગોળ આકારના અને મુખ્ય કમળથી અર્ધા પ્રમાણવાળા ૧૦૮ કમળો પ્રથમ વલયમાં છે. બીજા વલયમાં વાયવ્ય, દીશાન અને ઉત્તર દિશામાં ચાર હજાર સામાનિક દેવોના ચાર હજાર કમળો છે. પૂર્વ દિશામાં ચાર મહત્તર દેવોના ચાર કમળો છે. અન્નિ ખૂણામાં ગુરુસ્થાને રહેલા અભ્યંતર સભાના દેવતાઓના આઈ હજાર કમળો છે. દક્ષિણ દિશામાં મિત્ર સ્થાનમાં રહેલા મધ્યમ પર્ખદાના દેવોના દશ હજાર કમળો છે. નૈત્રક્ત્ય ખૂણામાં નોકર સ્થાને રહેલા બાધ્ય પર્ખદાના દેવોના બાર હજાર કમળો છે તથા પશ્ચિમ દિશામાં હાથી, ઘોડા, રથ, પાયદળ, પાડા, ગંધર્વ અને નાટ્યરૂપ સાત કટકના નાટકોનાં સાત કમળો છે.

ત્રીજા વલયમાં લક્ષ્મીદેવીના અંગરક્ષક સોળ હજાર દેવોના પ્રત્યેક દિશામાં ચાર-ચાર હજાર કમળો છે. ચોથા વલયમાં અભ્યંતર આભિયોગિક દેવતાના ચાલીશ લાખ કમળો છે. પાંચમા વલયમાં મધ્યમ આભિયોગિક દેવતાનાં વસવાનાં બત્રીસ લાખ કમળો છે. છણ્ઠા વલયમાં બાધ્ય આભિયોગિક દેવોના અડતાલીશ લાખ કમળો છે. મૂળ કમળ સહિત સર્વ કમળોની સંખ્યા એક કોડ વીશ લાખ, પચાશ હજાર, એકસો ને વીશ થાય છે. એ બધા કમળો શાશ્વતાં છે... પૃથ્વીકાયિક છે. પરંતુ વનસપતિકાયિક કહેવાય છે. એ કમળો મુખ્ય કમળથી માંડીને અનુકૂમે અર્ધા-અર્ધા પ્રમાણનાં જાણવાં. સર્વ કમળોમાં વસતા દેવો, લક્ષ્મીદેવીના સેવકો જાણવા. લક્ષ્મીદેવીએ ભવનપતિના દેવી છે.

❖ ❖ ❖ ❖ ❖

(૫) પાંચમાં સ્વખનમાં ત્રિશલા રાણીએ બે કુલની માળા જોઈ. આ માળા રસ સહિત કલ્પવૃક્ષના પુષ્પોથી ગૂંઘેલી હતી. અત્યંત મનોહર હતી. ચંપો, અશોક, પુન્નાગ, નાગ, પ્રિયંગુ, શિરીષ, મુદ્ગર, મલ્લિકા, જાઈ, જૂઈ, અંકોલ, કોજજ, કોરંટ, ઉમરાના પાન, નવમાલિકા, બકુલ, તિલક, વાસંતી, સૂર્ય વિકાસી કમલ, ચંદ્રવિકાસી કમળ, પાડલ, મચકુંદ, અતિમુક્ત અને આંબો એ સર્વ જાતિના પુષ્પોની સુગંધવડે દશે દિશાઓને સુવાસિત કરતી, છ એ ઋતુઓમાં થનારા સુગંધી કુલોની મનોહર લાગતી તથા દેદીયમાન, મનોહર, રાતા-પીળા વગેરે ઘણા રંગની બનાવટથી આશ્ર્ય કરનારી હતી તથા મધુર શબ્દો કરતા ષટ્ટપદ ભમરા અને ભમરીઓનાં સમૂહ અંદર છૂપાઈ રહેલા હોવાથી જુદા જુદા ભાગોમાં શ્રવણ કરાતા અવાજોવાળી હતી.

❖ ❖ ❖ ❖ ❖

(૬) છદ્રા સ્વખનમાં ગાયના દુધની ફીશા, પાણીના બિંદુઓ અને રૂપાના ઘડા જેવો ઉજવળ, મનોહર અને હૃદય તથા નેત્રને પ્રીતી કરનારા, સોળે કળાઓથી પૂનમના ચંદ્રની જેમ સંપૂર્ણ, અંધકારના સમૂહથી ખીચોખીય ભરેલી એવી વનની ઝડીડુપ ગુફાઓને પ્રકાશિત કરનારા પ્રમાણ કરનારા શુક્લ પક્ષ અને કૃષ્ણ પક્ષ તેઓની મધ્યમાં રહેલા પૂર્ણિમાને વિષે શોભતી કળાવાળા ચંદ્રવિકાશી કમળોનાં વનને વિકસ્વર કરનારા, રાત્રિની શોભાને કરવાવાળા રાખ વિગેરેથી ઘસેલા આરીસાના તળીયા સમાન ઉપમાવાળા, હુંસ સમાન મનોહર સરેદ રંગવાળા, ગ્રહઆદિક જ્યોતિષમંડળના મુખના આભુષણ સમાન, અંધકારના શત્રુ, કામદેવના બાગના ભાથાડુપ, સમુદ્રના પાણીને પૂરનારા, પ્રિયજનના વિયોગને કારણે વ્યાકુળ થયેલા માણસને કિરણો વડે સુક્વી નાખનારા અર્થાત્ દુઃખ આપનારા, શાંત અને મનોહર રૂપવાળા, આકાશ મંડળના વિશાળ અને સુંદર આકારવાળા હાલતા ચાલતા તિલક સમાન, રોહિણી નામની સ્ત્રીના મનને અનુકૂળતા આપનાર ભર્તાર સમાન તથા જ્યોતસ્ના વડે શોભતા અને વાદળાં આદિકથી નહીં ઢંકયેલા એવા સંપૂર્ણ ચંદ્રને જોયો.

ફં ફં ફં ફં ફં

(૭) સાતમા સ્વખનમાં અંધકારનો નાશ કરનારા, તેજ વડે જાજવલ્યમાન રૂપવાળા, રાતા અશોકવૃક્ષ, પ્રફુલ્લિત થયેલા કેસૂડાનાં ફૂલો, પોપટનું મુખ અને અદ્ધી ચાણોઠી એટલાં પદાર્થોના સરખા રાતા વર્ણવાળા, કમળના વનને વિકસ્વર કરનારા, ગ્રહઆદિક જ્યોતિશક્ની ગતિના લક્ષણને મેષ આદિક રાશિ વડે જણાવનારા, આકાશતલને દીવાની જેમ પ્રકાશ કરનારા, બરફના સમૂહનો નાશ કરનારા, ગ્રહોના સમૂહના મોટા નાયક,

રાત્રિનો નાશ કરનારા, ઉદ્ય અને અસ્ત સમયે એક મુહૂર્ત સુધી સુખે જોઈ શકાય એવા, ઉદ્ય-અસ્ત સિવાય બીજા સમયે જોઈ ન શકાય તેવા રૂપવાળા, રાત્રિને વિષે ઉદ્ઘત એવા ચોર વિગેરે લંપટી આદિકને રોકનારા, ટાઢના વેગનો નાશ કરનારા, હર્મેશા મેરુ પર્વતને પ્રદક્ષિણા કરનારા, વિસ્તાર સહિત મંડલવાળા, પોતાના હજાર કિરણોથી ચંદ્ર-તારાઓની શોભાનો નાશ કરનારા એવા સૂર્યને જોયો.

સામાન્યથી સૂર્યના એક હજાર કિરણો કહેવાય છે પરંતુ માસભેદથી કિરણો ઓછા વધારે થાય છે - તે નીચે પ્રમાણે છે -

ચૈત્ર ૧૨૦૦ - વૈશાખ ૧૩૦૦ - જ્યોત્સ્ના ૧૪૦૦

આપાઠ ૧૫૦૦ - શ્રાવણ ૧૪૦૦ - ભાડપદ ૧૪૦૦

આશ્વિન ૧૬૦૦ - કાર્તિક ૧૧૦૦ - માર્ગશીર્ષ ૧૦૫૦

પોષ ૧૧૦૦ - માઘ ૧૧૦૦ - ફાલ્ગુન ૧૦૫૦.

કુલ કુલ કુલ કુલ કુલ

(૮) આકમા સ્વખનમાં ઉત્તમ જાતિના બનાવેલા દંડના અગ્રભાગપર રહેલા તથા લીલા, રાતા, પીળા, સફેદ રંગવાળા તેમજ સુકોમળ અને પવનથી આમ તેમ ઉછળી રહેલા મોરપીંછોથી બનાવેલા કેશવાળા તથા અત્યંત શોભાવાળા તથા સ્ફટિકમણી, શંખ, અંકરતન, મોગરાનાં સફેદ કુલ, પાણીના બિંદુઓ અને રૂપાનો ઘડો એ સર્વ પદાર્થો જેવા સફેદ વાર્ણવાળા તેમજ ધ્વજના ઉપરનાં ભાગમાં ચિત્રરૂપે ચિત્રરેલા અને વળી જાણે આકાશતળના મંડળને ભેદવાને ઉદ્ઘમવંત થયો હોય તેમ મનોહર સિંહ વડે શોભતા તથા સુખકારી અને સુકોમળ

એવા પવનથી હુલાવેલી વેલડીની જેમ ફરકતા તથા અત્યંત મોટા પ્રમાણવાળા તથા માણસોને જોવા લાયક રૂપવાળા એવા ધવજને જોયો.

કુંડિયા

(૯) નવમા સ્વભનમાં ઉત્તમ જાતિના સોનાના, અતિશય ચમકતા એવા પૂર્ણ કળશને જોયો. શુદ્ધ જલથી ભરેલો હોવાથી કલ્યાણને સુચવનાર હતો. દેદીઘ્યમાન શોભાવાળો, કમળોના સમૂહથી ચારેબાજુથી શોભતો હતો. સંપૂર્ણ એવા સર્વ જાતિ મંગલોના પ્રકારોને પ્રાસ કરાવનારો, ઉત્તમ રત્નોથી ચારે તરફ અત્યંત શોભતા કમળ પર રહેલો હતો. નેત્રોને આનંદ આપનાર દેદીઘ્યમાન તેજવાળો હતો. સર્વ દિશાઓને પ્રકાશિત કરતો હતો. વખાણવા લાયક લક્ષ્મીના મંદિર સમાન હતો. સર્વ પ્રકારના અમંગલોથી રહિત હતો, મનોહર પ્રકાશ યુક્ત અને શોભાની લક્ષ્મીથી શ્રેષ્ઠ હતો. તથા જેના કંઠમાં સર્વ ઋતુઓનાં સુગંધી ફુલોની માળા હતી એવા સૂવર્ણના પૂર્ણ કળશને ત્રિશલા રાણીએ જોયો.

કુંડિયા

(૧૦) દશમા સ્વભનમાં ત્રિશલારાણીએ પદ્મસરોવર જોયું. તે પદ્મસરોવર ઉગતા સૂર્યના કિરણો વડે વિકસવર થયેલા હુજાર પાંખડીવાળા કમળો વડે અત્યંત સુગંધી હતું. રાતા-પીળા રંગના પાણીવાળું હતું. મગરમચ્છ આદિ પાણીના જીવોના સમૂહથી ચારે બાજુ વપરાતા પાણીવાળું હતું, અત્યંત વિસ્તારવાળું હતું. સૂર્ય વિકાસી કમળો, ચંદ્ર વિકાસી કમળો, રાતાં કમળો, મોટા કમળો, અને શૈત કમળોની અતિ વિસ્તૃત શોભાના સમૂહથી જાગે જાજવલ્યમાન ન થયું હોય ! એવા ચકચકિત થઈ રહેલા મનોહર રૂપ અને શોભાવાળું હતું.

ગ્રસમ હૃદયવાળા ભમરાઓના સમૂહ અને મદોન્મત્ત થયેલા ભમરીઓના સમૂહથી ચુંબન કરાતાં કમળોવાળું હતું. કલહુંસ, બગલા, ચકવાક, રાજહુંસ, સારસ વિગેરે ગર્વિષ એવા પક્ષીઓના સમૂહનાં જોડલાંઓથી સેવન કરાતા પાણીવાળું હતું. કમલિઓની પાખંડીઓ ઉપર ચોટી રહેલા પાણીના બિન્દુઓના સમૂહથી આશ્રયકારી હતું, હૃદયને આનંદ દેનાર, આંખોને મનોહર અને બીજા બધા તળાવોમાં શ્રેષ્ઠ પૂજનિક હોવાથી અત્યંત મનોહર હતું. એવા પક્ષસરોવરને ત્રિશલા દેવીએ સ્વખનમાં જોયું.

કું કું કું કું કું

(૧૧) અગિયારમાં સ્વખનમાં ત્રિશલા રાણીએ ક્ષીરસમુદ્રને જોયો. જે ક્ષીરસમુદ્ર ચંદ્રકિરણોના સમૂહ સમાન શોભાવાળા મધ્યભાગવાળો હતો. ચારે દિશાઓમાં વૃદ્ધિ પામતાં પાણીના સમૂહવાળો હતો. ચપલ અને ચંચલ એવા અતિશય ઊંચા મોટા પ્રમાણવાળા તરંગોથી વારંવાર એકત્ર થઈને જુદા પડતા પાણીવાળો હતો. જેના તરંગો અત્યંત ઉગ્ર પવનથી પછિડાયેલા અને ચંચલપણે ઉપરાઉપરી દોડતા અને સ્પષ્ટપણે નાચતા હોય એવા દેખાતા હતા. વળી જે વારિધિના તરંગો અત્યંત ભય પામેલાની જેમ આમ તેમ દોડતા હોય એવા લાગતા હતા. દુઃખે સહન થઈ શકે એવા મોટા તરંગો, અને જુદી જુદી જાતના તરંગો પરસ્પર અથડાવાથી કીનારા સન્મુખ આવી ભટકાઈને પાછા ફરવાથી અત્યંત ચળકતા અને મનોહર દેખાતા હતા. તથા જે સમુદ્ર મોટા મગરમચ્છો, માછલાં, તિમ્ભિતિમિંગલ, વિરુદ્ધ અને તિલિતિલિક વિગેરે અનેક પ્રકારના જલચર જીવોના પૂછડાના આઘાતથી ઉત્પન્ન થયેલા કપૂર સમાન સફેદ ફીણાના ઢગલાવાળો હતો. વળી જે સમુદ્ર ગંગા વિગેરે મહાનદીઓના આવતા વેગવાળા પાણીના પ્રવાહો વડે ઉત્પન્ન થયેલ ગંગાવર્ત નામે ધૂમરીમાં પડવાથી ઊંચા

ઉછળતા અને પાછા નીચે તેમાં જ પડતા અને એ જ કારણે ધુમરીમાં ભમવાથી સ્વભાવે કરીને ચંચલ દેખાતા
પાણીવાળો હતો એવા ક્ષીરસમુદ્રને ત્રિશલારાણીએ સ્વખનમાં જોયો.

ક ક ક ક

(૧૨) બારમા સ્વખનમાં ત્રિશલા રાણીએ દેવવિમાન જોયું. જે દેવવિમાન નવા ઉદ્ય પામેલા સૂર્યની
સમાન કાન્તિવાળું અને ચમકતી શોભાવાળું હતું. ઉત્તમ જાતિના સોના અને મોટા મણિઓના સમૂહથી શ્રેષ્ઠ
તેજવાળા એક હુજારને આઈ થાંભલાઓથી દેદીઘ્યમાન હોવાથી આકાશને પ્રકાશમાન કરનારું હતું. સુવાર્ણના
પતરાઓમાં લટકતા મોતીઓથી અતિશય શેત હતું. જગ્નવલ્યમાન લટકતી દિવ્ય ગુંથેલી ફુલોની માળાઓવાળું
હતું. વૃક્ષ, વૃષભ, અશ, મનુષ્ય, મગર, પક્ષીઓ, સર્પો, કિસરો, કસ્તુરી મૃગલાઓ, અષાપદો ચમરી ગાયો,
સંસક્ત નામે અરાણ્ય પશુઓ, હાથીઓ, અશોકલતા વગેરે વનની વેલડીઓ અને કમલિનીઓ એ સર્વ
વસ્તુઓના ચિત્રો જેમાં ચિતરેલા હતા. જેમાં વાજિંત્રો સહિત ગાંધર્વોના ગીતો ગવાઈ રહ્યા હતા. સદા પાણીથી
ભરેલ, વિપુલ મેધની ગર્જના સમાન દેવદુંદુભિના મોટા શબ્દથી સમગ્ર જીવલોકને ભરી દેતું દોય તેવું લાગતું
હતું. કૃષ્ણાગુરુ, શ્રેષ્ઠકુંદરુક, સેલાસર અને દશાંગાદિ બળતા ધૂપોને લીધે તથા બીજા સુગંધી દ્રવ્યોને લીધે,
સુગંધથી મહેકી રહેલ હતું. તેથી ચારે તરફ ફેલાયેલ સુગંધથી સુગંધિત અને મનોહર હતું. તે નિરંતર પ્રકાશિત
અને ઉજવલ કાંતિવાળું હતું. ઉત્તમ દેવોના નિવાસથી સુશોભિત તથા શાતાવેદનીયના ઉપભોગવાળું, વિમાનોમાં
ઉત્તમ પુંડરિક સમાન હતું. એવા શ્રેષ્ઠ વિમાનને ત્રિશલા રાણીએ સ્વખનમાં જોયું.

ક ક ક ક

(૧૩) તેરમા સ્વર્ણમાં ત્રિશલારાણીએ રત્નરાશિને જોયો. એ રત્નરાશિ પુલકરત્ન, વજરત્ન, નીલરત્ન, સસ્યકરત્ન, કર્કતરત્ન, લોહિતાક્ષરત્ન, મરકતરત્ન, મસારગલરત્ન, અંજનરત્ન, પ્રવાલરત્ન, સ્ફટિકરત્ન, સૌગંધિકરત્ન, હુંસગર્ભરત્ન, ચંદ્રપ્રભરત્ન અને એવા બીજા જાતિના પણ રત્નોથી પૃથ્વીતલ ઉપર હોવા છતાં ગગનમંડલના અંત સુધી, પ્રકાશ કરનાર હતો અને મેરુપર્વત સમાન ઉંચો લાગતો હતો. એવા રત્નના રાશિને ત્રિશલા રાણીએ સ્વર્ણમાં જોયો.

(૧૪) ચૌદમા સ્વર્ણમાં ત્રિશલારાણીએ નિર્ધૂમ અગ્રિને જોયો. જે ઘણા શેત ઘી અને પીળા મધ્યથી સિંચિત થવાથી ઘૂમાડા રહિત ઘગઘગતી જાજવલ્યમાન જવાળાઓથી ઉજવળ હોવાથી મનોહર હતો. એક બીજાથી ઉંચી ઉંચી અને કેટલીક નીચી નીચી જવાળાઓ તથા એકબીજાની અંદર પ્રવેશ કરતી હોય એવી જવાળાઓવાળો એ અગ્રિ હતો. જવાળાઓના અધિક બળવાથી તે અગ્રિ જાણે આકાશને પકાવતો હોય એવો તે અત્યંત વેગથી ચપળ દેખાતો હતો. એવા અગ્રિને ત્રિશલા રાણીએ ચૌદમા સ્વર્ણમાં જોયો.

ચૌદ સ્વર્ણ નિહાળી અત્યંત હર્ષિત થયેલાં ત્રિશલા રાણી શાયામાંથી ઉકે છે... બાજોઈ ઉપર પગ મૂકી નીચે ઉતરીને નહિ ઉતાવળી, નહિ ચપલ, નહિ સખલનાવાળી એવી રાજહુંસ સમાન ગતિ વડે ચાલતાં જ્યાં સિદ્ધાર્થ રાજા સૂતા છે ત્યાં આવે છે. આપણી ચાલવાની ગતિ પણ કેવી હોવી જોઈએ ? જીવ વિરાધના ન થાય... જ્યાણાનું પાલન થાય... કોઈ પણ જીવને કયાંય કિલામણા ન થાય. ચાલવામાં પણ સાવધાની ન

રાખીએ... ધબ-ધબ આવાજ કરતા ચાલીએ... પગ ઉપાડ્યા વિના ઘસડીને ચાલીએ... ઉતાવળા ચાલીએ તો જ્યાણનું પાલન ન થાય... જીવ વિરાધના થાય. આવું તો આપણે કરતા નથીને ?

ત્રિશલાદેવી મીઠી-મધુર-મનોહર વાણી વડે સિદ્ધાર્થ રાજાને જગાડે છે.. જાગેલા સિદ્ધાર્થ રાજથી આજ્ઞા પામેલા ત્રિશલા દેવી રત્નજડિત સુવર્ણના ભદ્રાસન ઉપર બેસે છે અને કહે છે - “હે સ્વામિન્ ! આજે રાત્રીએ શ્રેષ્ઠ શાચામાં અર્ધ જાગૃત અવસ્થામાં હું ગજ, વૃષભ આદિ ચૌંડ મહાસ્વન જોઈને જાગી છું. તો મને અનું શું કલ્યાણકારી ફળ તથા વૃત્તિ વિશેષ મળશો ?”

રાણી પાસેથી સ્વર્ણના સ્વરૂપને વિસ્તારથી જાણીને રાજા સંતોષ પામ્યા... વિચાર કરીને તથા બુદ્ધિ વિજ્ઞાને કરીને સ્વર્ણના અર્થનો મનમાં નિશ્ચય કરીને કહે છે - “હે દેવાનુપ્રિયે ! તે કલ્યાણકારી, ઉદાર સ્વર્ણ જોયા છે. હે દેવાનુપ્રિયે ! તે ઉપક્રવને હરનારા, ધનની પ્રાપ્તિ કરાવનારાં, મંગલ કરનારા, શોભાવાળા, તથા આરોગ્ય, ચિદાનંદ, દીર્ଘયુ તેમજ કલ્યાણ, મંગલ અને વાંછિત પૂર્ણ કરાવનાર સ્વર્ણ જોયા છે. એ સ્વર્ણ દર્શનથી હે દેવાનુપ્રિયે ! તને ધનનો લાભ થશે, સુખનો લાભ થશે, શાબ્દાદિ પાંચ ઈન્દ્રિયોના વિષયોનો લાભ થશે, રાજ્યનો લાભ થશે. હે દેવાનુપ્રિયે નવમાસ અને સાડા સાત રાત્રિ-દિવસ વ્યતીત થયે છતે શ્રેષ્ઠ પુત્ર-રત્નને તું જન્મ આપીશ. એ પુત્ર આપણા કુળમાં ધવજ સમાન, કુળમાં દીપક સમાન, કુળમાં તિલક સમાન, કુળમાં મુકુટ સમાન, કુળમાં સૂર્ય સમાન, કુળની વૃદ્ધિ કરનાર, કુળનો આધાર, કુળની કીર્તિ ફેલાવનાર, કુળનો નિર્વાહ કરનાર થશે. સુકોમળ હાથપગવાળા, લક્ષણ અને વંજનથી યુક્ત, સંપૂર્ણ પાંચે ઈન્દ્રિય સહિત

શરીરવાળા, માન-ઉન્માદ જેના બરાબર છે. એવા શોભાયુક્ત સર્વ અવયવોથી સુંદર શરીરવાળા, ચંદ્ર સમાન (ઉચ્ચાઈ) મનોહર આઙૃતિવાળા, પ્રિય, મનોહર, દર્શનીય, સુંદર રૂપવાળા પુત્રને તું જન્મ આપીશ.”

એ પ્રમાણે સિદ્ધાર્થ રાજા બે-ત્રણ વાર સ્વખાઓને વખાણે છે.

સ્વખાના અર્થને સાંભળીને મસ્તકે અંજલી કરીને હર્ષ-આનંદ સહિત ત્રિશલા રાણી આ પ્રમાણે કહેવા લાગી - “હે સ્વામિન્ ! એ અર્થ અમજ છે. તમે કહ્યો તેમ જ છે. યથાર્થ છે. સંદેહ રહિત છે જે રીતે ઈચ્છેલો તેમજ છે, મેં ગ્રહણ કરેલો છે, વાંછેલો અને પ્રતિવાંછેલો છે. તમે અર્થ કહો છો તે સત્ય છે.”

એવી રીતે સ્વખાના અર્થને સ્વીકારીને, સિદ્ધાર્થ રાજાની આજ્ઞા પામી ત્રિશલા રાણી ભદ્રાસનથી ઉઠે છે અને પોતાની રાજહુંસ સમાન ગતિથી જ્યાં પોતાની શથ્યા છે ત્યાં જાય છે.

હવે ત્રિશલારાણી વિચારે છે - “ઉત્તમ, શ્રેષ્ઠ, મંગલ કરનારા એવા આ સ્વખા બીજા પાપ-અશુભ સ્વખાથી વિનાશ ન પામે એ માટે દેવ-ગુરુ-ધર્મ સંબંધિ મંગલ કરનારી શ્રેષ્ઠ વાર્તાઓથી સ્વયં જાગતી અને સખીઓને જાગરણ કરાવતી ધર્મ જાગરીકા કરું.”

એવી રીતે વિચારતી સખીઓને ભેગી કરી અનિત્યાદિ બાર ભાવના અને મૈત્રી આદિ ચાર ભાવના સમજાવે છે. આત્માને મોહદ્દશામાંથી જગાડનાર સોળ ભાવનાઓના સ્વરૂપને જે ત્રિશલાદેવી કહી રહ્યા છે તે પાણ ગર્ભમાં આવેલા તીર્થકરના આત્માનો જ પ્રભાવ છે. એવી રીતે ધર્મજાગરણ અને વૈરાઘ્યમય ઉપદેશમાં રાત્રી વ્યતીત કરી.

કણ સ્વરૂપીસ્વાળ વિશાળ

સવારના ઉઠતાં જ સિદ્ધાર્થ રાજાએ સેવકોને બોલાવ્યા અને બહારની સભાને સુંદર, સુગંધી બનાવી સારી રીતે સજાવટ કરવા જણાવ્યું. હર્ષિત થયેલા સેવકોએ મર્સ્તકે અંજલી જોડીને કહ્યું - “હે સ્વામિન્ ! આપે જેવી રીતે કહ્યું છે એવી રીતે જ કરીશું.”

બહાર સભામાં આવી પહેલા એને વાળીને સ્વર્ચ કરી... પછી સુગંધી જલનાં છંટકાવ કર્યો... ચારે બાજુ સુગંધી ચૂર્ણનો છંટકાવ કર્યો... વિવિધ જાતિના ધૂપ પ્રગટાવ્યા. અનેક પ્રકારના સુગંધી પુષ્પોથી એને વધારે સુંદર બનાવી. સિદ્ધાર્થ રાજાએ કહ્યા પ્રમાણે સિંહાસન ગોઠવીને કામ કર્યાની ખબર આપી.

હવે સિદ્ધાર્થ રાજા સેવકોને કહે છે - “હે દેવાનુપ્રિય સેવકો ! તમે તુરત જ નગરમાં જાઓ અને સ્વર્ણલક્ષણના જાગનારા ફળને કહેનારા, અષ્ટાંગ મહાનિમિત શાસ્ત્રના સૂત્ર તથા અર્થને ધારણ કરનારાઓને બોલાવો ! સન્માન પૂર્વક સહુને આમંત્રણ આપો.”

સિદ્ધાર્થ રાજાની આશાને વિનયપૂર્વક સેવકો સ્વીકારે છે. બે હાથ જોડીને કાર્યનો સ્વીકાર કરી ત્યાંથી નિકળીને ક્ષત્રિયકુંડ ગામ નગરના સ્વર્ણ પાઠકોના ધરો છે ત્યાં જઈને આમંત્રણ આપે છે. સિદ્ધાર્થ રાજાએ તમને બોલાવ્યા છે એમ સંદેશો આપે છે. રાજા તરફથી આમંત્રણ મળતાં કોણ રાજુ ન થાય ? સ્વર્ણ પાઠકો અત્યંત હર્ષિત થયા. ઈષ દેવની પૂજા કરી, ટિલા-ટપકા કર્યા, સુંદર વસ્ત્રો પરિધાન કર્યા. દહીં, ડાબ, સરસવ, ચોખા

વિગેરેનું માંગલિક આચરીને મંગલ માટે દર્ભ સરસવ મસ્તક ઉપર ધારણ કરી, ઉપર પાઘડી ધારણ કરીને અલ્પ આભૂષણો ધારણ કરી ઘરેથી નિકળી સિદ્ધાર્થ રાજાના મહેલ સમીપ બધા ભેગા થાય છે. ભેગા થઈ એકને મુખ્ય સ્થાપી, આપણે બધાએ બોલવું નહીં પણ સ્વખન સાંભળી આપસમાં ચર્ચા કરી એક મુખ્ય છે તે રાજાને જણાવશે એમ નક્કી કર્યું.

સ્વખન પાઠકો રાજ્યસભામાં પ્રવેશ કરે છે... રાજાને જય અને વિજય શબ્દોથી વધાવીને મંગલમય આશીર્વાદ આપતાં કહે છે - “હે રાજન્ ! આપ લાંબા આયુષ્યવાળા થાઓ ! યમ-નિયમ-ક્રતોનું પાલન કરનારા થાઓ ! યશસ્વી થાઓ... કીર્તિવાન થાઓ... ભાષ્ય અને સૌભાગ્યના વૈભવવાળા થાઓ... વેરીઓનો નાશ થાઓ. સહુ પ્રાણી પ્રત્યે દ્યાળુ થાઓ... સહુને સુખી કરનારા થાઓ... સહુનું મંગલ-કલ્યાણ કરનારા થાઓ... તમારે ત્યાં પુત્રની સમૃદ્ધિ થાઓ !

આવા આશીર્વાદ આપે છે ત્યારે રાજા સ્વયં સ્વખન પાઠકોનું અભિવાદન કરે છે... પ્રતિ નમસ્કાર કરી એમને ગોઠવી રાખેલા આસનો પર માન સન્માન પૂર્વક બેસાડે છે.

પછી રાજવી હાથ જોડી મસ્તક નમાવી સ્વખન પાઠકોને વંદન કરે છે. પુષ્પોથી એમની પૂજા કરે છે... ફળ વસ્ત્ર આદિ દ્વારા સત્કાર કરે છે. દેવ-ગુરુ-નિભિત્તિ આદિ પાસે ખાલી હાથે ન જવાય. ફળ આપી ફળ પૂછવાથી જ ઈષ્ટકલની સિદ્ધિ થાય છે.

રાજાએ હવે વિનયપૂર્વક ત્રિશાલા રાણીએ જોયેલા ચૌંદ સ્વખન, સ્વખન પાઠકોની આગળ જણાવે છે.

જાણાવીને એમને એનું શું ફળ પ્રાપ્ત થશે ? એમ પૂછે છે.

રાજાના સ્વખન સાંભળી હર્ષિત - રાજુ થયેલા સ્વખન પાઠકો સ્વખન વિજ્ઞાનનો રાજાને પરિચય કરાવે છે.

આપણે પણ ઘણીવાર સારા-ખરાબ સ્વખન જોઈએ છીએ પરંતુ આપણે એના વિશે જાણાવાનો કયારેય પણ પ્રયાસ કરીએ છીએ ખરા. સ્વખન શું છે ? સ્વખન કેવી રીતે આવે છે ? શું સૂચવે છે ?

સ્વખન પાઠકો કહે છે અમારા સ્વખનશાસ્ત્રોમાં મનુષ્યને નવપ્રકારમાં સ્વખનો આવે છે (૧) અનુભવેલી હકીકત સ્વખનમાં દેખાય. (૨) જોયેલી હકીકત સ્વખનમાં દેખાય છે. (૩) સાંભળેલી હકીકત સ્વખનમાં દેખાય (૪) વાત-પિત-કફના વિકારથી સ્વખન દેખાય (૫) સહજ સ્વભાવથી અથવા મળ મૂત્રની પીડાથી સ્વખન દેખાય. (૬) ચિંતામાં ડૂબેલા વ્યક્તિને સ્વખન આવે.

આ છ પ્રકારના સ્વખન નિષ્ફળ જાણવા. આવા સ્વખનનું કોઈ શુભ કે અશુભ ફળ પ્રાપ્ત થતું નથી. પરંતુ બીજા ત્રણ પ્રકારના સ્વખન છે જેનું અવશ્ય શુભ કે અશુભ ફળ પ્રાપ્ત થાય છે. આ ત્રણ પ્રકાર નીચે મુજબ છે. (૧) દેવ-દેવીની સહાયતાથી સ્વખન આવે. (૨) ધર્મ કાર્યના પ્રભાવથી ઉત્કૃષ્ટ પુણ્યના યોગે સ્વખન આવે. (૩) પાપ કાર્યના પ્રભાવથી ઉત્કૃષ્ટ પાપના યોગે સ્વખન આવે.

સ્વખન શાસ્ત્રોમાં બેંતાલીશ સ્વખન મધ્યમ અને ત્રીસ સ્વખન ઉત્તમ કહ્યા છે. એમ કુલ બહુતોર સ્વખન કહ્યા છે. બેંતાલીસ મધ્યમ સ્વખન કહ્યા છે તે આ પ્રમાણે છે -

(૧) ગંધર્વ (૨) રાક્ષસ (૩) ભૂત (૪) પિશાચ (૫) ખ્રીસ (૬) મહિષ (૭) અહિ (૮) વાનર (૯)

કંટક વૃક્ષ (૧૦) નદી (૧૧) ખજુર (૧૨) સ્મશાન (૧૩) ઊંટ (૧૪) ખર (૧૫) માર્જર (૧૬) શાન (૧૭) ભર્સમ (૧૮) અસ્થિ (૧૯) વમન (૨૦) તમ (૨૧) કુસ્ત્રી (૨૨) ચર્મ (૨૩) રક્ત (૨૪) કલહ (૨૫) ભૂક્ખ (૨૬) ગ્રહયુદ્ધ (૨૭) તારાપતન (૨૮) સૂર્યચંદ્ર સ્ફોટન (૨૯) મહાવાયુ (૩૦) મહાતપ (૩૧) વિસ્ફોટક (૩૨) દુર્વાક્ય (૩૩) બુસક (૩૪) દોસ્ત (૩૫) સંગીત (૩૬) અશ્મ (૩૭) ધીજ (૩૮) વામન (૩૯) વિવિક્ત દસ્તિ (૪૦) જલશોષ (૪૧) નિર્ધાર્તભંગ (૪૨) ભુમજજન.

ત્રીશ ઉત્તમ સ્વર્ણ આ પ્રમાણે છે -

(૧) અર્હત પ્રતિમા (૨) હસ્તી (૩) ગાળોશ (૪) વૃષભ (૫) ગ્રહ (૬) સિંહ (૭) પર્વત (૮) લક્ષ્મી દેવી (૯) મત્સ (૧૦) પુષ્પમાળા (૧૧) કલ્પવૃક્ષ (૧૨) ચંદ્ર (૧૩) સૂર્ય (૧૪) નૃપતિ (૧૫) ધર્મ (૧૬) પૂર્ણકણશ (૧૭) ગાય (૧૮) પદમસરોવર (૧૯) ભજાસન (૨૦) સમુદ્ર (૨૧) માંસ (૨૨) દેવવિમાન (૨૩) રત્નરાશિ (૨૪) અગ્નિશિખા (૨૫) દેવાંગના (૨૬) દેવદર્શન (૨૭) મેઘ (૨૮) સુવર્ગ (૨૯) બ્રહ્મા (૩૦) ફૂષળા

હુ દેવાનુપ્રિય સિદ્ધાર્થ રાજન્ ! અરિહંતની માતાઓ તથા ચક્રવર્તીની માતાઓ, અરિહંત અથવા ચક્રવર્તીઓ ગર્ભમાં આવે ત્યારે ઉપર જાણાવેલા ત્રીસ મહાસ્વર્ણોમાંથી આ ચૌદ મહાસ્વર્ણો જોઈને જાગો છે.

વાસુદેવ ગર્ભમાં આવે ત્યારે વાસુદેવની માતાઓ એ ચૌદ મહાસ્વર્ણમાંથી સાત મહાસ્વર્ણ જોઈને જાગો છે.

બળદેવ ગર્ભમાં આવે ત્યારે બળદેવની માતાઓ ચૌદ મહાસ્વર્ણમાંથી ચાર મહાસ્વર્ણ જોઈને જાગો છે.

માંડલિક રાજી ગર્ભમાં આવે ત્યારે માંડલિક રાજની માતાઓ ચૌદ મહાસ્વર્ણમાંથી એક મહાસ્વર્ણ

જોઈને જાગો છે.

તીવ્ર પુણ્યશાળી અને પરાકમી જીવ ગર્ભમાં આવે ત્યારે એની માતા પણ કોઈ વિશિષ્ટ સ્વર્ણ જુઓ છે.

આપણા જીવનમાં કોઈ પુણ્યવંતી પળે આપણાને કોઈ શુભ સ્વર્ણ આવે તો આપણે શું કરવું જોઈએ એનો આપણાને ઘ્યાલ આવી જાય છે. કેવા સ્વર્ણનું શુભ - અશુભ કેવું ફળ મળશે એની પણ વાત વિસ્તારથી કલ્પસૂત્રમાં જાણાવવામાં આવી છે.

શુભ સ્વર્ણો જાણીને જીવનમાં એમને સાકાર કરવા ઉધમવંત બનીએ.

રાત્રીના પ્રથમ પ્રહરમાં આવેલા સ્વર્ણનું ફળ બાર મહિને મળે છે.

રાત્રીના બીજા પ્રહરમાં આવેલું સ્વર્ણનું ફળ આઠ મહિને મળે છે.

રાત્રીના ત્રીજા પ્રહરમાં આવેલા સ્વર્ણનું ફળ ત્રણ મહિને મળે છે.

રાત્રીના ચોથા પ્રહરમાં આવેલા સ્વર્ણનું ફળ એક મહિને મળે છે.

રાત્રીના છેલ્લી બે ઘડીમાં જોયેલા સ્વર્ણનું ફળ દસ દિવસમાં મળે છે. તથા સૂર્યોદય સમયે આવેલા સ્વર્ણનું ફળ પ્રાયે તેજ દિવસે મળે છે.

ખરાબ સ્વર્ણ નિષ્ફળ કરવા કોઈને પણ કહેવું નહિં... શુભ સ્વર્ણ સાકાર કરવા ગુરુ મહારાજને કહેવું. ગુરુ મહારાજનો યોગ ન મળે તો પ્રભુપ્રતિમાને અથવા ગાયના કાનમાં પણ કહેવું. કહ્યા વિના ફળ મળતું નથી. શુભ સ્વર્ણ જેવા તેવા તેવા મુર્ખ માણસ પાસે કહેવાથી દુઃખ પ્રામ થાય છે.

સ્વરણ ફળ પૂછવાની વિદ્યા

ગૌડ દેશ... પાટલીપુત્ર નગરી... શાંખ રાજા... ધારિણી રાણી... મૂલદેવ રાજકુમાર...

મૂલદેવ રાજકુમાર બધી કલાઓમાં હોશીયાર છે પરંતુ દુર્ભાઘ્યથી એને જુગારનું વ્યસન લાગેલું છે. રાજા એ માટે ઘણા જ ચિંતિત છે... મૂલદેવને ઘણું સમજાવે છે - “બેટા મૂલદેવ ! સાત વ્યસન દુર્ગતિ દાતાર છે. એક વ્યસનમાં જીવને નરકમાં લઈ જવાની તાકાત છે. તું આ જુગારનો ત્યાગ કરી દે. એમાં તારું અને મારું હિત છે... રાજા-પ્રજાનું કલ્યાણ છે.” પરંતુ રાજકુમાર જુગારના વ્યસનને ન છોડી શક્યો. સ્વ-પર કલ્યાણના ઈચ્છુક રાજાએ હૃદયને કઠોર કરી રાજકુમારને દેશવટો આપ્યો.

પોતાના દેશનો ત્યાગ કરી મૂલદેવે પરદેશ પ્રતિ પ્રયાણ કર્યું. માર્ગમાં એની મુલાકાત એક તાપસ સાથે થઈ. તાપસનો વિનય-સેવા ભક્તિ કરી. તાપસે પ્રસન્ન થઈને રૂપપરાવર્તિની વિદ્યા આપી. વિદ્યાને સિદ્ધ કરી મૂલદેવે ઉજ્જયની નગરી તરફ પ્રયાણ કર્યું. ઉજ્જયની નગરીમાં પહોંચ્યી ત્યાંની પ્રસિદ્ધ દેવદાતા નામની ગણિકાના મહેલ નીચે કુબડાનું રૂપ કરીને રહ્યો. ત્યાં રહી પોતાના મધુર સ્વર વડે ગીતગાન કરવા લાગ્યો. તેના ગીતને સાંભળી પ્રસન્ન થયેલી વેશ્યાએ તેને બોલાવી પોતાની પાસે રાખ્યો.

આજ ઉજ્જયની નગરીમાં રાજમાન્ય અચલ નામનો સાર્થવાહ રહેતો હતો. તે રાજાજ્ઞાથી નિયમિત દેવદાતા ગણિકાની પાસે આવતો હતો. જ્યારે અચલ આવતો ત્યારે દેવદાતા મૂલદેવને ગુસ સ્થાનમાં ધૂપાવી દેતી. દેવદાતાની માતા અક્કા ડોશી દેવદાતાને સમજાવતી આપણાને પ્રેમનો દેખાવ કરવાનો હોય પ્રેમ નહિં. તારી પાસે

રાખેલા મૂલદેવ ઉપર તું પ્રેમ રાખે છે પરંતુ એ તો કંગાલ છે... ગરીબ છે. એ આપણને કશું આપતો નથી. આપણું દૃષ્ટિક્ષિત તો અચલ જ પૂર્ણ કરે છે. માટે તું અચલને જ અહિં સ્થાન આપ અને આ મૂલદેવને કાયમ માટે અહિંથી દૂર કરી દે. માતાની શિખામણ દેવદત્તા માનતી નથી. અંતે અક્કા એક દિવસ આ ભેદ અચલને જણાવી દે છે. અચલ જલ્દીથી દરવાજો ખોલી દેવદત્તાના રૂમમાં પ્રવેશ કરે છે. અચાનક આવી ચેલા અચલને જોઈ દેવદત્તા તરત મૂલદેવને પલંગ નીચે સંતાડી દે છે. અચલ વસ્તુસ્થિતિ પામી જાય છે.

પલંગ ઉપર બેસતાની સાથે ઓણે દેવદત્તાને ગરમ ગરમ પાણી મંગાવવાનું કહ્યું. પોતે પોતાને આવેલા ખરાબ સ્વખને નિષ્ફળ બનાવવા પલંગ ઉપર બેસીને જ ધગધગતા પાણીથી સ્નાન કરશે એવું જાહેર કર્યું. ગરમ ગરમ પાણી ગાંદલા ઉપર રેડવા લાય્યો. ગરમ પાણી નીચે મૂલદેવ ઉપર પડતાં તે દાઢવા લાય્યો. તરત બહાર નિકળ્યો તો અચલે એને ચોટિથી પકડ્યો ત્યારે મૂલદેવે કહ્યું - “મને મૂકી દે” આ અવસરે અચલે કહ્યું “જ્યારે હું તારા વશ પડું ત્યારે તું પણ મને મૂકી દેજે.” એમ કહી છોડી મૂક્યો.

મૂલદેવ ત્યાંથી નિકળ્યો... નગરની બહાર નિકળી એ બેનાતટના માર્ગ આગળ વધ્યો. માર્ગમાં ભયાનક જંગલ આવ્યું. જંગલ પાર કરતાં ત્રણ દિવસ લાય્યા. મૂલદેવને ત્રણ ઉપવાસ થયા. જંગલપાર કરી એક ગામમાં પહોંચ્યો. એક શ્રેષ્ઠાએ એને અડદના બાકુળા આપ્યા. મૂલદેવ અડદના બાકુળા લઈને તળાવ કિનારે એક વૃક્ષ નીચે બેઠો. ત્યાં તેને વિચાર આવ્યો મને પારણું કરતા પહેલાં કોઈ મહાત્માનો લાભ મળે તો વહોરાવીને વાપરું. કેવી ઉત્કૃષ્ટ ભાવના છે ? લાભ મળવો કે ન મળવો એ તો પુણ્યને આધીન છે. પણ ભાવના ભાવવી એ તો આપણા સ્વયંના આધીન છે... સ્વાધીન છે. આપણે જ્યારે પણ જમવા બેસીએ ત્યારે આપણને એવા જ ભાવ હોયને ?

કોઈને ખવડાવીને પછી ખાઉં. કોકને વપરાવીને વાપરું ? ભાવના ભવ નાર્શીની છે. આપણે સદા-સર્વદા ઉત્તમ ભાવનાના સ્વામિ બનવાનું છે. ઉત્તમ ભાવના ભાવતા એવા મૂલદેવના પુણ્યોદયે મુનિરાજ ત્યાં પધાર્યા. મુનિરાજને જોતાં જ અત્યંત દર્શિત થયેલા મૂલદેવે એમને ત્રણ પ્રદક્ષિણા આપી વિધિપૂર્વક વંદના કરી લાભ આપવા વિનંતિ કરી. મુનિરાજે સુજતો આહાર જાણી લાભ આપ્યો. એ જ સમયે તે વૃક્ષ ઉપર રહેલા દેવે આ દશ્યને જોઈને એની અનુપોદના કરતાં કહ્યું -

ધ્રાગ્નાં તે નરાણં, કુમ્માસા હુંતિ સાધુપારણાઓ । તે નર ધન્ય છે, જે સાધુને પારણામાં અડદના બાકુળા વહોરાવે છે. પછી મૂલદેવને કહ્યું - “બીજા પદમાં તારે માંગવું હોય તે માંગ.” ત્યારે મૂલદેવે કહ્યું -

ગણિયં ચ દેવદત્તા, હત્થી સહસ્રં ચ રજ્જં ચ ॥ દેવદત્તા ગણિકા અને હજાર હાથી સાથે રાજ્ય.

દેવે કહ્યું - “મૂલદેવ ! આજથી સાત દિવસે તું દેવદત્તા અને હજાર હાથી સહિત રાજ્ય પામીશા.

દેવ વચનથી પ્રસત્ર થયેલો મૂલદેવ બાકીના બાકુળા ખાઈ પાણી પીને આગળ ચાલવા લાય્યો. અનુકૂમે ચાલતાં ચાલતાં બેનાતટ નગરીએ આવી પહુંચ્યો. એકદા સાંજના સમયે નગર બહાર એક દેવમંદિરમાં ઘણા માણસો સુતા હતા ત્યાં આવી વિશ્રામ કરવા લાય્યો. પાછલી રાતે મૂલદેવે સ્વખનમાં સોળ કળાએ ખીલેલા સંપૂર્ણ ચંદ્રને પોતાના મુખમાં પ્રવેશતો જોયો.’ એ જ સમયે ત્યાં સૂતેલા એક કાપડીને પણ આવું જ સ્વખન આવ્યું. ઓણે સાથેના બીજા કાપડીઓને કહ્યું ત્યારે બીજા કાપડીએ એને કહ્યું - “આજે બિક્ષા માટે જઈશ ત્યારે તને ધી - ગોળ સહિત મોટો સંપૂર્ણ રોટલો મળશો’ અને ખરેખર એ દિવસે એને એવી જ બિક્ષા મળી. પરંતુ મૂલદેવ વિચારે છે આ સ્વખનનું એટલું અદ્ય ફળ ન હોય પરંતુ વિશેષ ફળ મળવું જોઈએ. તેથી તે સ્નાનાદિથી પરિવરી ઉદ્ઘાનમાં જઈ

શ્રેષ્ઠ ફળ અને કુલ લઈને સ્વખન પાઠકની પાસે જઈ એનો યોગ્ય સત્કાર કરી પુષ્પ અને ફળ આપીને પોતાના સ્વખનનું ફળ પૂછે છે ત્યારે સ્વખન પાઠક કહે છે - ‘તું મારી કન્યાને પરણે તો તને સ્વખનનું ફળ કહું. મૂલદેવે તે સ્વીકાર્યું. ત્યારે સ્વખન પાઠકે કહ્યું આજથી સાતમે દિવસે તું રાજ્ય પામીશ.’

મૂલદેવ સ્વખનપાઠકની કન્યાને પરણે છે. એકદા નગરની બહાર તળાવની પાળ ઉપર સૂતો છે. એ અવસરે નગરનો અપુરીયો રાજા મૃત્યુ પામે છે. પ્રધાનાદિએ પાંચ દિવ્ય નગરમાં ફરતા મૂક્યા. આ પાંચ દિવ્ય નગરમાં ફરતાં ફરતાં નગરની બહાર જ્યાં મૂલદેવ સુતો છે ત્યાં આવે છે. મૂલદેવ પાસે આવી ઘોડાએ હણાહણાટ કર્યો... હાથીએ મૂલદેવ ઉપર કળશ ઢોળ્યો... છત્ર ધરાયું... ચામર વિંગાળા અને જય જય શાબ્દનો નાદ ગુંજું ઉઠ્યો. પ્રધાને મૂલદેવને હાથી ઉપર બેસાડ્યા. રાજા તરીકે જાહેર કર્યા. ઉત્સવ પૂર્વક નગર પ્રવેશ કરાવી રાજ્યાભિપેક કર્યો. મૂલદેવ હજાર હાથી સહિત રાજ્ય પામ્યા. પછી દેવદાનને બોલાવી લીધી.

એ પ્રમાણે જેને તેને સ્વખન ન કહેવાય. યોગ્ય વ્યક્તિને વિનયપૂર્વક પૂજી - સત્કારી ફળ પુછવાથી શ્રેષ્ઠ ફળ પ્રાપ્તિ થાય છે.

મૂલદેવની જેમ જીવનમાં આપણને આવતાં વિવિધ પ્રકારના સ્વખનના ફળો સ્વખનશાસ્ત્રમાં કહેલા છે તેની આપણે થોડી જાણકારી મેળવીએ.

* સ્વખનમાં કુંકુમ યુક્ત શરીર કરી નૃત્ય કરતો જુઓ અથવા ગીતગાન કરતો જુઓ તો લક્ષ્મીની વૃદ્ધિ થાય.

* સિંહ, ઘોડા અથવા બળદ જોડેલા રથ ઉપર પોતે બેઠેલો જુઓ તો રાજા થાય.

* સૂર્ય - ચંદ્રનું બિંબ ગળ્યું - પીધું જુઓ તો સમુદ્ર પર્યત પૃથ્વીનો રાજા થાય.

- * સફેદ હાથી ઉપર બેઠેલો જુએ તો સર્વ દેશનો રાજા થાય.
- * કાળી ગાય, સફેદ હાથી, પ્રતિમા જુએ તો શુભ ફળ થાય.
- * દ્રો, ચોખા, ચંદન જુએ તો માંગલિક થાય.
- * રાજાનો હાથી, ઘોડો, બળદ, સારા વર્ણવાળી ગાય જોવાથી કુળવૃદ્ધિ થાય.
- * પોતાને રથમાં બેઠેલો જુએ તો રાજા થાય.
- * સ્વખનમાં સમુક્ર, જળથી ભરેલી નદી, અને મિત્રના મરણાને જોનારને ઘણું દ્રવ્ય પ્રાપ્ત થાય.
- * સ્વખનમાં જાત્રા જનારો કે પૂજા કરનારો ધન પામે છે.
- * સ્વખનમાં પોતાના ઈષ્ટદેવની પ્રતિમા જુએ તો તે માણસના આયુષ્યની વૃદ્ધિ થાય છે. કીર્તિ, યશ,
ધનની પ્રાપ્તિ થાય.
- * સ્વખનમાં દેવતા, સાધુ, બ્રાહ્માણ, રાજા, પિતૃ, વૃષભ એટલામાંથી કોઈ પણ આવીને કોઈ પ્રકારની વાત
કહે તો તે વાત અવશ્ય સત્ય થાય.
- * સ્વખનમાં સોનાના, રત્નોના, ઢગલાઓ ઉપર હું ચહ્યો છું એમ જે જુએ તે માણસ અવશ્ય સમકિત
પામી મોક્ષે જાય.
- * સ્વખનમાં ગધેડો, ઉંટ, ભેંસ, ભેંસો એમના ઉપર એકલો ચહ્યો છું એમ જે જુએ તે તરત મરણ પામે.
- * સ્વખનમાં જે દસે તેને તુરંત શોક થાય. અને નાચ કરે તો વધ - બંધન થાય.
- * સ્વીનું હરણ જુએ તો સંપદાનો નાશ થાય. સ્વી પરાભવ જુએ તો કલેશ થાય. ગોત્ર સ્વીનું હરણ જુએ

તો ભાઈ બંદિખાને જાય.

* સ્વર્ણમાં આભૂષણા, મણિઓ, મુક્તાઙળ, સોનું, રૂપું લઈ જતા જુએ તો ધનહાની થાય.

* સ્વર્ણમાં તેલ ચોળનારો વ્યાધિમુક્ત થાય છે. ચારણાની ભાગળ, હિંડોળો, પાવડો અને ઘર ભાંગતા જુએ તો સ્ત્રીનો નાશ થાય.

* ગાય, બળદ, હાથી, મહેલ, પર્વત, ટૂંક, આવાસ ગૃહ, આભ્રવૃક્ષ અને કેળ ઉપર પોતાને ચડતો જુએ તો મહાશ્રેષ્ઠ ફળ જાણવું.

* સ્વર્ણમાં રાજાને, હાથીને, ઘોડાને, પ્રાસાદને, ગાય અથવા વૃષભને જોનાર માણસના કુંઠબની વૃદ્ધિ થાય છે.

* તાંબૂલ, દહિં, શંખ, ચામર, ચંદન, બકુલ, કુમુદ, કમલ અને દીવાને જોનાર માણસને ધનની વૃદ્ધિ થાય છે.

* ક્ષીર વૃક્ષ ઉપર ચઢનાર અથવા પુષ્પોથી ખોબો ભરનાર માણસ તરત ધન પામે છે.

* દેવદર્શન, જિન પ્રતિમા તથા સાધુ-સાધ્વીજી ભ.ના દર્શન કરનાર માણસને તરત કાર્યસિદ્ધ થાય છે.

* સ્વર્ણમાં પોતાના આંતરડાથી નગર અથવા ઘરને વિંટનારો માણસ રાજ્ય પામે છે.

* સ્વર્ણમાં મહેલ ઉપર ચડી ભોજન કરનાર અથવા સમુદ્રને તરનાર રાજ્ય પામે છે. અથવા ધનવાન થાય છે.

* સ્વર્ણમાં પુત્ર, પુષ્પ, ફળોલું વૃક્ષ, કન્યા, છત્ર, ધજાને જોનારા માણસના ઈચ્છિત કાર્યની સિદ્ધ થાય છે.

* સ્વર્ણમાં મનુષ્યના મસ્તક અને ઉત્તમ અંગના ભક્ષણ કરનારને રાજ્યલાભ થાય.

* પદ્મસરોવર ઉપર અથવા પદ્મનીપત્ર ઉપર બેસીને ધૃત ભક્ષણ કરનાર પૃથ્વિપતિ થાય.

- * સ્વર્ણમાં ચકલી, કુકડી અને કૌંચ પક્ષીથી ભંડાર ભર્યો દેખે તો ઉત્તમ સ્વરૂપવાળી સ્ત્રી પામે.
  - * પોતાને બને બાજુથી બાંધેલો જુએ તો પુત્ર થાય.
  - * બ્રાહ્મણ સ્વર્ણમાં રૂધિર, મધ અથવા તાજું દુધ પીતો જુએ તો વિદ્યા પામે. ક્ષત્રિય જુએ તો ધન પામે.
  - * સ્વર્ણમાં શૈત સર્પ દેખે તો દસ દિવસમાં હજાર ધન પામે.
  - * સ્વર્ણમાં કૃષ્ણ સર્પે ઇસ્યો એમ જુએ તો દસ દિવસમાં મૃત્યુ પામે.
  - * સ્વર્ણમાં સર્પ, વીંછી કે જળો જુએ તો વિજય થાય.
  - * રોગવાળો માણસ સ્વર્ણમાં સૂર્યમંડળ કે ચંદ્રમંડળ જુએ તો રોગમુક્ત થાય નિર્ધન હોય તો ધનવાન થાય.
  - * સ્વર્ણમાં દેવપૂજા જોનારો માણસ વિજય વ્યવહારવાળો થાય છે.
  - * નાવથી નદી ઉત્તરનારો માણસ જલ્દી ઘરે પહોંચે છે.
  - * સ્વર્ણમાં જે માણસ વાળને વિષે સવા દેખે અથવા દાંત પડ્યા દેખે તો ધનનો નાશ થાય.
- શુભ સ્વર્ણ જોઈને સૂવું નહિં..સૂઈ જવાથી તેનું ફળ મળતું નથી.શુભ સ્વર્ણ જોઈને ધર્મ જાગરીકા કરવી.
ખરાબ સ્વર્ણ આવે તો સૂઈ રહેવું.
- પ્રથમ ખરાબ સ્વર્ણ આવે પછી સારું સ્વર્ણ આવે તો સારા સ્વર્ણનું ફળ મળે છે.
- પ્રથમ શુભ સ્વર્ણ આવે અને પછી ખરાબ સ્વર્ણ આવે તો સારા સ્વર્ણનું ફળ નાશ પામે છે અને ખરાબ સ્વર્ણનું ફળ મળે છે.
- દે દેવાનુગ્રિય રાજન ! ત્રિશલાદેવીએ ચૌંદ મહાસ્વર્ણ જોઈને ધર્મ જાગરીકા કરી છે... પ્રભુનું નામ સ્મરણા

તथा સોળ ભાવનાઓનો સ્વાધ્યાય કર્યો છે તેથી એમને આ ચૌદ મહાસ્વપ્નનું ઉત્કૃષ્ટ ફળ પ્રામ થશે જ. સ્વપ્ન શાસ્ત્ર અનુસાર આ ચૌદ મહાસ્વપ્નનું ફળ અત્યંત ઉત્તમ શ્રેષ્ઠ છે જે નીચે પ્રમાણે છે.

પ્રથમ સ્વપ્નમાં હાથી દીકો છે તે ચાર દંતશૂળ વાળો દીકો છે. તેથી મહા પરાકમી તથા દાન-શીલ-તપ અને ભાવરૂપ ચાર પ્રકારના ધર્મની પ્રરૂપણા કરનાર પુત્ર રત્ન થશે.

બીજા સ્વપ્નમાં વૃષભ જોયો છે, તેથી ધર્મધોરી પુત્ર થશે, તે જેમ જેડૂતો ક્ષેત્રમાં બળદથી ધાન્યનું બીજ વાવે છે તેમ આ ભરતક્ષેત્રમાં ભવી જીવોનાં હદ્યરૂપી ક્ષેત્રમાં બોધિબીજને વાવશે.

ત્રીજા સ્વપ્નમાં સિંહ જોયો છે. તેથી કામદેવ આદિ દુષ્ટ હાથીઓને ભગાડી મૂકશે.

ચોથા સ્વપ્નમાં લક્ષ્મીદેવીને જોયા છે તેથી વરસીદાન આપી દીક્ષા લઈ કેવળજ્ઞાનરૂપી લક્ષ્મીને પામીને તીર્થકર બની આઠ પ્રાતિહાર્યાદિ મહાલક્ષ્મીને ભોગવશે.

પાંચમાં સ્વપ્નમાં પુષ્પોની બે માળા જોઈએ છે. તેથી સાધુ ધર્મ અને શ્રાવક ધર્મ એ બે પ્રકારનો ધર્મ કહેશે. અને ત્રણ ભુવનમાં પૂજાશે.

છદ્ગા સ્વપ્નમાં ચંદ્રમાં જોયો છે તેથી મનોહર દર્શનવાળો શાન્ત પ્રકૃતિવાળો થશે અને ત્રણ ભવનના જીવોને હર્ષ પમાડનાર થશે.

સાતમા સ્વપ્નમાં સૂર્ય દીકો છે. તેથી જીવોના મિથ્યાત્વરૂપ અંધકારનો નાશ કરનાર અને ભામંગથી વિભૂષિત થશે.

આઠમા સ્વપ્નમાં ધવજ જોયો છે તેથી કુલમાં ધવજ સમાન શ્રેષ્ઠ થશે. તથા અની આગળ ધર્મધવજ ચાલશે.

નવમા સ્વર્ણમાં પૂર્ણ કલશને જોયો છે તેથી સમગ્ર ગુણવાળો થશે. અને ધર્મરૂપી મહેલને સ્થિર કરશે.

દશમા સ્વર્ણમાં પદ્મસરોવર જોયું છે, તેથી જગતના તાપનો નાશ કરનાર થશે તથા દેવોએ રચેલા સૂવાર્ણના કમળ ઉપર પગ મૂકીને ચાલનાર થશે.

અગિયારમાં સ્વર્ણમાં સમુદ્ર (સાગર) દીકો તેથી ગંભીર થશે અને કેવળજ્ઞાન પામીને ચૌદ રાજલોકમાં રહેલા પદાર્થોના ભાવોને જાગશે.

બારમા સ્વર્ણમાં દેવવિમાન જોયું છે તેથી ભવનપતિ, વ્યંતર, જ્યોતિષી અને દેવલોક સુધીના વૈમાનિક દેવોને પૂજવા યોગ્ય તથા સેવા કરવા યોગ્ય થાશે. તથા નવગૈવેયક અને પાંચ અનુત્તરવાસીદેવોને આરાધવા યોગ્ય થશે.

તેરમા સ્વર્ણમાં રત્નરાશિ જોયો છે તેથી દેવોએ રચેલા ત્રાણ ગઢવાળા સમવસરણમાં બિરાજમાન થશે અને ભવ્ય જીવોને ધર્માપદેશ આપશે.

ચૌદમા સ્વર્ણમાં નિર્ધૂમ અગ્રિ જોયો છે તેથી તેજસ્વી અને પોતાના આત્માની શુદ્ધિ કરનાર થશે તથા ભવિજીવોને શુદ્ધ કરનાર થશે.

ચૌદ મહાસ્વર્ણોનું એકદું ફળ તો ચૌદ રાજલોકનો સ્વામી થશે. ચૌદ રાજલોકના અગ્રસ્થાનમાં રહેલ મોક્ષ સ્થાનને પ્રાપ્ત કરશે.

આપણો ઘણીવાર સ્વર્ણ નિહાળીએ છીએ પણ આપણો નિહાળેલા સ્વર્ણની પાછળ કોઈ સત્ય પણ છુપાયેલું હોઈ શકે છે ? ભાવિમાં બનનાર શુભ-અશુભ ઘટનાઓનો સંકેત એમાં હોઈ શકે છે? રાત્રીમાં નિહાળેલ સ્વર્ણ પણ આપણાને જાગૃત જીવનમાં માર્ગદર્શન આપી શકે છે. આવી વાત આપણો ક્યારેય વિચારતા નથી..

ચિંતવતા નથી.. એને સમજવા પ્રયાસ કરતા નથી. પરંતુ આવી સર્વ ઘટનાઓ ઉપર કલ્પસૂત્ર સારો પ્રકાશ પાથરે છે.

આપણે કલ્પસૂત્ર અને સ્વપ્નશાસ્ત્રના આધારે ચૌદ સ્વપ્નનું બાહ્ય સ્વરૂપ એવં એનો અર્થ જાણ્યો. હવે આપણે સ્વપ્નમાં છૂપાયેલા રહુસ્યને, આધ્યાત્મિક સ્વરૂપને જ્ઞાની ભગવંતોએ કરેલા ચિંતન દ્વારા જાણવા માટે ઉદ્ઘમશીલ બનીએ. શાખોમાં પરમાત્માની વાણીરૂપ શર્ષદો છે એના સાચા રહુસ્યો તો મહાપુરુષોના અંતરમાં છૂપાયેલા હોય છે આપણી યોગ્યતા અનુસાર ૪ આપણને જાણવા સમજવા મળે છે. જ્ઞાની-ગીતાર્થ મહાત્માઓએ કરેલા સંકેતાનુસાર આપણે જો એનું ઉડાણથી ચિંતન - મનન કરીશું તો અવશ્ય આપણા જ્ઞાનાવરણીય કર્મના ક્ષયોપશામ મુજબ અંદરમાં પ્રકાશ થશે તથા ચૌદ સ્વપ્નના ગૂઢમાં ગૂઢ રહુસ્યો આપણા સમક્ષ ખુલ્લા થઈને આપણા મોક્ષ માર્ગ ઉપર પ્રકાશ પાથરશે.

ચાલો ! સમજવા પુરુષાર્થ આદરીએ.

આદ્ભુત સ્વરૂપી સ્વપ્ન વિજ્ઞાન

તીર્થકરની માતા જે ચૌદ મહાસ્વપ્ન નિહાળે છે એ સામાન્ય કે કેવળ ભૌતિક ઋણિક દાયક સ્વપ્ન નથી પરંતુ ઉડાણથી ચિંતન કરતા એમાં ઘણા બધા રહુસ્યો સમાયેલા હોય એવું જણાય છે. ચૌદ મહાસ્વપ્નમાં સંપૂર્ણ મોક્ષમાર્ગ સમાયેલો છે. જીવની શિવસુધીની... નિગોદથી નિર્વાણ સુધીની અધ્યાત્મિક વિકાસની યાત્રા સમાયેલી છે. આપણે ચૌદ મહાસ્વપ્નને ચૌદ ગુણસ્થાનકની સાથે સરખાવી એના તુલનાત્મક અભ્યાસ દ્વારા આત્મસ્વરૂપી સ્વપ્ન વિજ્ઞાનને સમજવા પ્રયત્ન કરીશું.

(૧) મિથ્યાત્વ ગુણસ્થાનક અને ગજરાજ સ્વભન - મિથ્યાત્વ એ આત્મ અજ્ઞાનની અવસ્થા છે. પરંતુ આ અવસ્થાના અનેક વિભાગ થઈ શકે છે. ગાઢ મિથ્યાત્વી... સામાન્ય મિથ્યાત્વી... મંદ મિથ્યાત્વી. જીવ જ્યારે અજ્ઞાનદશામાંથી જ્ઞાનદશા તરફ પ્રયાણ કરે છે ત્યારે ધીરે - ધીરે આગળ વધે છે. રાત્રીના ગાઢ અંધકારનો નાશ પણ ધીરે ધીરે થાય છે તેમ જ્યારે જીવ ગાઢ મિથ્યત્વીમાંથી મંદ મિથ્યાત્વી બને છે ત્યારે એમાં અનેક ગુણોનો વિકાસ થાય છે. એને દાન-શીલ-તપ-ભાવ તરફ રૂચિ નિર્માણ થાય છે. દાન-શીલ-તપ-ભાવ ગમે છે... એ દિશામાં એની પ્રવૃત્તિ પણ થાય છે એજ ગજરાજ સ્વભનનું ફળ છે. ચાર દંતશુળ વાળા ગજરાજ જીવનમાં દાન-શીલ-તપ ભાવનો પ્રવેશ સૂચ્યવે છે.

(૨) સાસ્વાદન ગુણસ્થાનક અને વૃધ્ભબ સ્વભન - સાસ્વાદન ચઢતું નહિં પણ પડતું ગુણસ્થાનક છે. સમ્યકૃત્વ પામ્યા પછીનું ગુણસ્થાનક છે. પડતાં પણ સમ્યગ્નૂદર્શનનું આસ્વાદન અહિં હોય છે. તેથી અહિં હંદયની કઠોરતા દૂર થઈ ત્યાં કોમળતા જોવા મળે છે. ખેતરમાં બીજ વાવતાં પહેલાં બળદની સહાયતાથી ખેતર ખેડવામાં આવે છે જેથી ખેતરની ભૂમિ કોમળ બને પાણીનો સંગ્રહ કરી શકે. આ સ્વભન ધર્મના બીજ વાવવા આપણા હંદયની ભૂમિને કોમળ બનાવવાનો સંદેશ આપે છે. વૃધ્ભબનું સ્વભન બળદ જેમ સતત ખાંદેલા ઘાસ આદિને વાગોળે છે તેમ આપણે પણ સતત ચિંતન-મનનમય જીવન બનાવવાનું છે.

(૩) મિશ્ર ગુણ સ્થાનક અને કેશારી સિંહનું સ્વભન - અન્ય જીવો પ્રત્યે મૈત્રી-કર્દણાની ભાવના માટે જેમ હંદયને કોમળ બનાવવું જરૂરી છે તેમ દોષોનો સામનો કરવા અને ગુણોને કેળવવા મજબૂત બનવાની પણ એટલી જ આવશ્યકતા છે. મિશ્ર ગુણસ્થાનકમાં જીવને ધર્મ પ્રત્યે રાગ પણ નથી દ્વેષ પણ નથી. ધર્મનું વાતાવરણ મળતાં

ધર્મભૂત બની જાય છે તો સંસારના પ્રસંગમાં સંસારભૂત પણ બને છે. આવા જીવોને સિંહનું સ્વખન શુરવીર બનવા સાદ પાડે છે. કેશરી સિંહ પરાક્રમ, શુરવીરતા, નિરતા અને કૂરતા માટે પ્રસિદ્ધ છે. ચોથા ગુણસ્થાનકે પહોંચવા આ ગુણો વિકસાવવા રહ્યા. મોહનીય કર્મની સામે પરાક્રમ દાખલ્યા વગર... શુરવીર અને કૂર બન્યા વિના આગળ વધી શકતું નથી. ‘કાચર તો કાદવમાં ખૂટા, શુરા પાર ઉત્તરશે.’ નો સંદેશ કેસરી સિંહ આપે છે.

(૪) સમ્યગ્ય દર્શન ગુણસ્થાનક અને લક્ષ્મીદેવીનું સ્વખન - જેને મેળવવા પડાપડી અને ચડસાચડસી થાય એવા સહુના માનીતા ‘લક્ષ્મીદેવી’ ચોથા મહાસ્વખન તરીકે પધરાવવામાં આવે છે. આપણે જ્યાં સુધી આત્મદાસ્તિ નથી પામ્યા ત્યાં સુધી આ સ્વખનને પણ બાધ્ય-ભૌતિક લક્ષ્મી તરીકે જ ઓળખવાના, જોવાના, સમજવાના. પરંતુ આ તો આત્મલક્ષ્મી-મોક્ષલક્ષ્મી મેળવવાની ગેરંટી સ્વરૂપ ચતુર્થ ગુણસ્થાનકની સમ્યગ્યદર્શન રૂપી લક્ષ્મી છે. બાધ્ય લક્ષ્મી તો ચંચળ છે. ક્ષાળમાં આવે ક્ષાળમાં જાય. પરંતુ સમ્યગ્યદર્શનરૂપી લક્ષ્મીનો જો એકવાર સ્પર્શમાત્ર પણ થઈ જાય તો એ મોક્ષરૂપી લક્ષ્મી અપાવીને જ રહે.

(૫) દેશવિરતિ ગુણસ્થાનક અને બે પુષ્પમાળાનું સ્વખન - સમ્યગ્યદર્શનરૂપી લક્ષ્મીની પ્રાભિ થતાં મોક્ષ નિશ્ચિત થઈ જાય છે. હવે બે પુષ્પની માળા જણાવે છે કે મોક્ષના માર્ગ બે જ છે. ત્રીજો મોક્ષનો માર્ગ નથી. કાં તો શ્રાવક બનો... કાં તો સાધુ બનો. શ્રાવક બનો તો તે દેશવિરતિ નામે પાંચમું ગુણસ્થાનક છે. સાધુ બનવાના સ્વખન સાથે શ્રાવક જીવન જીવવા કટિબદ્ધ બનીએ એ જ આ સ્વખનનો સંદેશ છે.

(૬) પ્રમત્ત સંયત ગુણસ્થાનક અને ચંદ્રનું સ્વખન - આ છઢા ગુણસ્થાનકે સર્વ વિરતિ મળે... સાધુ બને પરંતુ સાથે પ્રમાદ હોય. કિયામાં... ભાવોલ્લાસમાં... પરિણામોમાં વધઘટ જોવા મળે. એટલે જ એને ચંદ્રની સાથે

સરખાવવામાં આવ્યો છે. ચંદ્રની કળાઓમાં પ્રકાશમાં વધઘટ થતી રહે છે. સંયમ જીવન હોય એટલે ચંદ જેવી શીતલતા હોય પરંતુ પ્રમાદના કારણે સ્થિરતા ન હોય. અંદરની દુનિયામાં ભરતી અને ઓટ ચાલ્યા કરે છે.

(૭) અપ્રમત્ત સંયત ગુણસ્થાનક અને સૂર્યનું સ્વખન - સાતમા ગુણસ્થાનકમાં સર્વ વિરતિ છે સાથે સાથે પ્રમાદનો ત્યાગ થાય છે જેથી અપ્રમત્ત અવસ્થા પ્રગટ થાય છે. અપ્રમત્ત દશામાં આત્માનું તેજ સૂર્યની જેમ જગમગો છે. સૂર્ય પ્રકાશ અને જાગૃતિનો ધોતક છે. અપ્રમત્ત સંયત ગુણસ્થાનકનો સાધક અજ્ઞાનરૂપી અંધકારનો નાશ કરે છે અને પળ પળ જાગૃત હોય છે. પરખાવમાંથી મુક્ત બનીને આત્માની સ્વભાવદશામાં સ્થિર બની જાય છે.

(૮) અપૂર્વકરણ ગુણસ્થાનક અને ધ્વજનું સ્વખન - અપૂર્વ... ન પૂર્વ - પૂર્વ ક્યારેય ન અનુભવી હોય એવી અલૌકિક આનંદ અનુભવની અમુલ્ય ક્ષાળ તે અપૂર્વકરણ છે. કહેવાય છે કે ચંદ્રલોક પર પ્રથમ પગ મુકનાર નીલ ઓમસ્ટ્રોંગો ત્યાં રાષ્ટ્રધ્વજ ફરકાવી ગૌરવ અનુભવ્યો હતો. સાધક કર્મશાન્ત્રુ ઉપરની જીતને અપૂર્વકરણ ગુણસ્થાનકે નિશ્ચિત કરે છે. ક્ષપક શ્રોણી ઉપર આરૂઢ થાય છે તો એ ધ્વજ ફરકાવીને આનંદ માણે જ ને ?

(૯) અનિવૃત્તિકરણ ગુણસ્થાનક અને પૂર્ણ કલશનું સ્વખન - પ્રવૃત્તિ અને નિવૃત્તિ એ જ જીવનની ઘટમાળ છે. સંસારમાં પ્રવૃત્તિ એટલે ધર્મથી નિવૃત્તિ... ધર્મમાં પ્રવૃત્તિ એટલે સંસારથી નિવૃત્તિ. અહિં અનિવૃત્તિ છે એનો અર્થ ધર્મમાં એટલા આગળ વધી ગયા કે ત્યાંથી હવે પાછા ફરવાનું જ નથી. ધર્મની આવી અવસ્થામાં શું મળે તો કહે છે અમૃત કુંભ મળે. આત્માની અપૂર્ણતાને દૂર કરી પૂર્ણતાને પામવા સજજ બનેલા આત્માને મંગળના પ્રતિકરૂપ ‘પૂર્ણ કલશ’ના દર્શન થાય છે. અમૃતનું આસ્વાદન અમરત્વ પ્રાપ્તિનો સંકેત આપે છે.

(૧૦) સૂક્ષ્મ સંપરાય ગુણસ્થાનક અને ‘પદ્મ સરોવર’નું સ્વખન - સૂક્ષ્મ એટલે ચૂર્ણ સમાન અને સંપરાય

એટલે કખાય. સ્થુલ કખાયનો નાશ થવાથી હવે જ્યાં કેવળ કખાયનો સૂક્ષમ અંશ છે તે સૂક્ષમ સંપરાય ગુણસ્થાનક છે. જ્યાં કખાય છે ત્યાં તાપ-સંતાપ છે. અશાંતિ છે. પરંતુ સ્થુલ કખાયના નાશથી પરમ શાંતિ-સમાધિની પ્રાપ્તિ છે. પદ્મસરોવર સંસારના થાકેલા મુસાફરનો વિસામો છે. તરસ્યાને-તપેલાને ઠારનાર છે. કખાયથી સંતમ બનેલાને શાંતિ-સમાધિ આપનાર છે.

(૧૧) ઉપશાંત મોહુ ગુણસ્થાનક અને ‘સાગર-વહૃણ’નું સ્વભન - ક્ષપક શ્રોણીવાળો આત્મા આ ગુણસ્થાનકે આવતો જ નથી. તે સીધો બારમા ગુણસ્થાનકે જાય છે. પરંતુ ઉપશમ સમ્યકૃત અને ઉપશમ ચારિત્રવાળો જીવ આ ગુણસ્થાનકે સૂક્ષમ લોભ કખાયના ઉદ્યથી ત્યાંથી નીચે પડે છે. ફરી ધર્મના આલંબનને પામી ક્ષપક શ્રોણી ઉપર ચડી મોક્ષગામી બની શકે છે. બસ સાગર અફાટ છે જીવ જરાક સાવધાની ચૂકે તો સીધો નીચે પડી શકે છે. ધર્મ વહૃણ - નૌકા સમાન છે. એના આલંબનને મજબૂત પકડીને સતત જાગૃત બનીને આ સંસાર સાગરને આત્મ જાગૃતિના વહૃણ દ્વારા તરવાનું છે.

(૧૨) ક્ષીણ મોહુ ગુણસ્થાનક અને દેવવિમાનનું સ્વભન - મોહુ જેનો ક્ષીણ થઈ ગયો છે એવા જીવોનું ગુણસ્થાનક તે ક્ષીણ મોહુ ગુણસ્થાનક. અહિં જીવ ચાર ગતિના ચક્કમાંથી મુક્ત થાય છે. દેવવિમાનને પણ ઓળંગીને તે હવે સિદ્ધશીલા તરફ પ્રયાણ કરે છે. આ ગુણસ્થાનકે જીવ મરતો નથી તેથી હવે તે કેવળજ્ઞાન પામીને રહે છે. દેવવિમાનના સુખોથી અનંત ગુણા આત્મિક સુખોનો તે સ્વામી બને છે. દેવો હવે એના સેવક બનીને ચરણ પૂજશે એમ જાણાવે છે.

(૧૩) સચોગી કેવલી ગુણસ્થાનક અને ‘રતની રાશિ’નું સ્વભન - ઘાતીકમોનો નાશ કરી કેવળજ્ઞાનસ્પી

રત્નની રાશિને જીવ પામે છે. એક અલોકિક પળે આત્મરત્ન ઝળહળી ઉઠે છે એના તેજની સામે વિશ્વના સર્વ રત્નોની રાશિ ઝાંખી પડી જાય છે. કેવળજ્ઞાનના તેજની સરખામણુંમાં આવી શકે એવું કોઈ રત્ન વિશ્વમાં નથી. આ અવસ્થા મન-વચન-કાયાના યોગ સહિત છે તેથી સયોગી કેવલી અવસ્થા છે.

(૧૪) અયોગી કેવલી ગુણસ્થાનક અને 'નિર્ધૂમ અગ્રિ'નું સ્વખન - નિર્ધૂમ એટલે ધુમાડા રહિત... આવો અગ્રિ કયો ? ગેસના ચુલાનો ? ના... ના... અધ્યાત્મિક વિશ્વમાં ધ્યાનને અગ્રિની ઉપમા આપવામાં આવે છે. બાધ્ય અગ્રિ જેમ બધું જ બાળીને ભસ્મીભૂત કરે છે તેમ ધ્યાનરૂપી અગ્રિ બધા જ કર્માને બાળીને એનો નાશ કરે છે. અહિં સાધક શુકુલ ધ્યાન રૂપી અગ્રિને પ્રગટાવે છે એમાં સર્વ અધાતિ કર્માને બાળીને સંસારને છેલ્લી સલામી ભરી સિદ્ધશીલાની ઉપર સાદિ-અનંતના શાશ્વત સ્થાનને પામે છે.

* * * * *

આવી રીતે આપણે તીર્થકર પરમાત્માની માતા જે ચૌદ સ્વખનને જુએ છે એમનું બાધ્ય સ્વરૂપ એમનો અર્થ અને એમનું આધ્યાત્મિક સ્વરૂપ વિચાર્યુ. હવે પરમાત્માના જન્મ મહોત્સવ દરમ્યાન ચૌદ સ્વખનને ઉતારતી વખતે આ બધી વિચારણાઓને લક્ષ્યમાં રાખીને જો સ્વખનોત્સવ ઉજવીએ તો એક એક સ્વખન ઉતારતાં મોક્ષ માર્ગ ઉપર એક એક પગલું આગળ વધીએ... એક - એક ગુણસ્થાનકના ગુણોને પામવા માટે ઉત્સાહમાં વૃદ્ધિ કરીએ. આત્માનંદથી પરમાનંદ પ્રાપ્ત સાથે પ્રભુ જન્મોત્સવને આત્મ જાગૃતિ મહોત્સવ બનાવવા કટિબદ્ધ બનીએ. આત્મ જાગૃતિ સાથે ભવ્યોત્સવ સહ પરમાત્માના જન્મનું વાંચન સાંભળતા સાંભળતા જીવન ધન્ય ધન્ય બની જાય છે.

જે દિવસથી પ્રભુ મહાલીરસ્વામિ હરિશ્ચૈગમેષિ દેવ વડે જ્ઞાતકુલમાં સંહરાયા તે દિવસથી માંડીને કુબેર

નામના ઈંડ્રના ભંડારીની આજ્ઞા માનનારા ઘણા એવા તિર્યા લોકમાં વૈતાદ્વય પર્વતની મેખલાને વિષે રહેનારા વ્યંતરનિકાયના તિર્યંગૃજુંભક દેવો ઈંડ્રના હુકુમથી પૃથ્વીમાં દટાયેલાં જુના જે મહાનિધાનો હતાં, સર્વ પ્રકારના સ્થાનોમાં કૃપાશ પુરુષોએ પૂર્વ દાટેલાં જે નિધાનો હતાં તે સર્વ ધનના નિધાનોને સિદ્ધાર્થરાજાના ઘરને વિષે લાવીને મૂકે છે.

પ્રભુ જ્ઞાતકુલમાં સંહરાયા તે દિવસથી જ્ઞાતકુલ સોનાથી, રૂપાથી, રાજ્યથી, ધનથી, ધાન્યથી, રત્નોથી, મહિઓથી, સૈન્યથી સન્માન-સત્કારથી, યશ-કિર્તિથી, મનની પ્રસમતાદિથી અતિ ઘણું - અતિ ઘણું વૃદ્ધિ પાખ્યું તેથી માતા-પિતાના મનમાં એવો વિચાર ઉત્પત્ત થયો કે જ્યારથી આ બાળક ગર્ભરૂપે ઉત્પન થયો છે ત્યારથી અમે બધી રીતે વૃદ્ધિ પાખ્યા છીએ તેથી બાળક જન્મ પામશે ત્યારે અમે એ બાળકનું ધનાદિ વૃદ્ધિને અનુસરતું ગુણવાળું “વર્દીગાન” એવું નામ રાખશું.

ગર્ભમાં રહેલા પ્રભુ વિચાર કરે છે કે હું જ્યારે હાલું-ચાલું છું, અંગ હલાવું છું ત્યારે માતાને પીડા થાય છે તેથી માતાની ભક્તિ અર્થે હું નિશ્ચલ રહું. પ્રભુ નિશ્ચલ રહ્યા એનું વિપરીત પરીણામ આવ્યું. માતા વિચારવા લાગી પૂર્વ મારો ગર્ભ હાલતો ચાલતો હતો હવે હાલતો - ચાલતો નથી તેથી અવશ્ય મારો ગર્ભ ગળી ગયો છે. ગર્ભના હલન માટે ઘણા પ્રયત્ન કર્યા. બાધા-આખડીઓ રાખી, પરિણામ શુન્ય આવ્યું. તેવા સમયે ત્રિશલા માતા પ્રથમ દૈવને ઓલંબો આપે છે પછી પોતાની જ ભૂલો શોધવા પ્રયત્ન કરે છે.

હે દૈવ ! તને ધિક્કાર થાઓ, મારા મનરૂપી ભૂમિમાં ઉત્પત્ત થયેલા મનોરથરૂપ કલ્પવૃક્ષને ઉખેડી નાખ્યું

છે. મને મેરુપર્વત ઉપર ચડાવીને નીચે ફેંકી દીધી છે.. તે મને દુઃખની ખાણ પ્રામ કરી દિધી છે.. મને આંખ આપીને જેંચી લીધી છે.. તેં મને નિધાન આપીને પાછું લઈ લીધું છે.. મુખમાં આવેલો કોળીયો જેંચી લીધો... મારું વહુણા ભરસમુદ્રમાં ડૂબાડી દીધું છે... મારું પુત્ર રૂપી રત્ન હરી લીધું. અરે દૈવ ! તું નિર્જજજ છો... નિર્દ્ય છો... તારામાં કરુણા-દયા નથી.

હવે વિચારે છે દૈવને ઓલાંભો આપવાથી શું ? રે જીવ ! તેં જ પૂર્વભવમાં અધોર પાપ કર્યા હશે. ધાવતા નાના છોરુ-વાછરુને માતાથી વિયોગ પમાડ્યો હશે.. વૃક્ષની ડાળીઓ ભાંગી હશે... સરોવરની પાળ ફોડી હશે... દવ લગાવ્યો હશે... પક્ષીઓને પાંજરામાં પૂર્યા હશે.. તેમની માતાઓનો વિયોગ પમાડ્યો હશે... પંખીઓના માણા પાડ્યા હશે... દીડા ફોડ્યા હશે... બાલહૃત્યાદિ પાપ કર્યા હશે... ગર્ભ પડાવ્યા હશે... ગર્ભ સ્તંભન કરાવ્યા હશે... વશીકરણ કરાવ્યા હશે... તારો પુત્ર મરણ પામો એવા શ્રાપ આપ્યા હશે... મુનિઓને સંતાપ્યા હશે... મંદિર પડાવ્યા હશે... ગુરુના અવર્ણવાદ બોલ્યા હશે... એવી રીતે મારા જીવે પાપ કર્મ કર્યા હશે તે પાપકર્મ હમણાં મને ઉદ્યમાં આવ્યા છે તેથી મારો ગર્ભ ગળી ગયો છે.

શું આપણે આપણા પાપોદ્યમાં આવી વિચારણા કરીએ છીએ ? સ્વનું દોષ દર્શન કે પર ઉપર દોષારોપણ ? પોતાની ભૂલ દેખાય તો પશ્ચાત્તાપ અને કર્મ નિર્જરા થાય. બીજા ઉપર દોષારોપણ કરવાથી દેખની પરિણતી વધે, કર્મબંધન થાય.

પ્રભુ મહાવીરસ્વામિના જીવે અવધિજ્ઞાનથી. આ જાણ્યું અને મોહની દશાનો વિચાર કરવા લાગ્યા. મેં જે

માતાના સુખ માટે કર્યું તે મોહના કારણે માતાના દુઃખ માટે પરિણમ્યું. માતાએ મને જોયો નથી છતાં પણ આવો મોહ છે તો જન્મ્યા પછી જેમ જેમ મોટો થઈશ તેમ તેમ મોહમાં વૃદ્ધિ થશે. માતાને છોડીને જઈશ તો માતાને દુઃખ થશે. તેમજ પોતાના જ્ઞાનથી પોતાની દીક્ષાનો સમય જાણો છે, તેથી ગર્ભમાં રહેલા પ્રભુ અભિગ્રહ ધારણ કરે છે કે “માતા-પિતાના જીવતા હું સંયમ લઈશ નહિં.” આપણો એ જાણીને એવી વિચારણા કરવાની નથી. પ્રભુ લોકોત્તર પુરુષ કહેવાય. લોકોત્તર પુરુષ કરે તે કરવાનું ન હોય પણ કહે તે કરવાનું હોય છે.

માતા પ્રત્યેની ભક્તિથી પોતાનો અંગુઠો સ્લેજ હુલાવે છે. ત્રિશલામાતા આનંદ-દર્શ પાખ્યા. ના.. ના.. મારો ગર્ભ ગળ્યો નથી - પડ્યો નથી. મારો ગર્ભ સુરક્ષિત છે. પહેલા ફરકતો ન હતો. હવે ફરકે છે. ગર્ભનું કુશલપણું જાણી ફરી સર્વત્ર આનંદ છવાઈ ગયો.

ગર્ભવતી આહારવિધિ

હવે ત્રિશલારાણી નિત્ય સ્નાન કરી, પૂજા કરી, કૌતુક માંગલ્ય કરી, સર્વ પ્રકારના આભૂષણોથી સુશોભિત થઈ ગર્ભને નહિં અતિ ઠંડા, નહિં અતિ ગરમ, નહિં અતિ તિખાં, નહિં અતિ કડવાં, નહિં અતિ કખાયેલા, નહિં અતિ ખાટાં, નહિં અતિ મીઠા, નહિં અતિ લુખા, નહિં અતિ ચિકણાં એવા સર્વ ઋતુઓમાં સેવવાથી સુખકારી એવા ભોજનવિધિથી, જે આહાર ગર્ભને હિતકારી, માનકારી અને આરોગ્યનું કારણ હોય તે આહારથી ગર્ભનું પોષણ કરતા સમય વીતાવે છે.

ગર્ભવતી સ્ત્રીના વ્યવહારની ગર્ભ ઉપર શું અસર થાય તે જણાવતાં કહે છે કે ગર્ભવતી સ્ત્રી દિવસે બહુ સૂવે તો ગર્ભ ઘણું ઉંઘણશી થાય... આંખોમાં બહું અંજન કરે તો બાળક આંધળું થાય... તેલનું મર્દન કરાવે તો બાળક કોઠ રોગવાળો થાય... નખ ઉતારવાથી બાળક નખ વિનાનું થાય... રોવાથી બાળકની આંખે રોગ ઉત્પન્ન થાય... બહુ દોડવાથી બાળક ચ્યપળ થાય. અથવા ગર્ભપાત થાય... ઘણું હસવાથી બાળકના દાંત, જીબ, હોઠ, તાળવું કાળા થાય... બહુ બોલવાથી બાળક બકવાદ કરનારો લબાડ થાય... બહુ ગીત વિગેરે સાંભળવાથી બાળક બહેરો થાય... એટલે ગર્ભવતી સ્ત્રીએ આવા વ્યવહારથી દૂર રહેવું જોઈએ.

ગર્ભવતી સ્ત્રીએ તો જે દેશમાં જે વસ્તુ પાચન થતી હોય, જે કાળમાં જે વસ્તુ ગુણકારી હોય તેજ વસ્તુ નિશ્ચે વાપરવી. બધા મીઠા પદાર્થો બુદ્ધિ દેનારા છે... બધા ખારા પદાર્થો મળનો નાશ કરનારા છે... બધા કષાયેલા પદાર્થો જુલાબ કરનારા છે... બધા ખાટા પદાર્થો જેર સમાન છે.

ત્રિશલારાણીના દોહુલા

ઉત્તમ ગર્ભના પ્રભાવથી ત્રિશલારાણીને વખાણવા લાયક દોહુલા ઉત્પન્ન થાય છે. પ્રભુ ગર્ભમાં આવ્યા પછી ત્રિશલાદેવીને કેવા કેવા મનોરથો ઉત્પન્ન થાય છે તે જણાવતાં કહે છે “હું સુપાત્રદાન આપું... હું સાધર્મિક ભક્તિ કરું... હું પૃથ્વીને ઋષામુક્ત કરું... હું ધર્મશાળાઓ બનાવું... હું સર્વ જીવોને અભયદાન આપું... યાચકોને ઈચ્છિત વસ્તુ આપું... દાનશાળા મંડાવું... કેદિઓને મુક્ત કરું... તીર્થયાત્રાઓ કરું... ધર્મધ્યાન-શુક્લધ્યાન ધ્યાવું... આવા અનેક શુભ ભાવો - મનોરથ ઉત્પન્ન થતા તે બધા જ સિદ્ધાર્થ રાજા પૂર્ણ

કરતા તેથી તે ત્રિશલાદેવી સંપૂર્ણ દોહુલાવાળા થયા. સિદ્ધાર્થ રાજાએ સન્માન પૂર્વક બધા દોહુલા પૂર્ણ કર્યા તેથી ત્રિશલાદેવી સન્માનિત દોહુલાવાળા થયા. સર્વ વાંછિતોને સિદ્ધાર્થ રાજાએ પૂર્ણ કર્યા તેથી તે વાંછિત પૂર્ણ થયેલા દોહુલાવાળા થયા.

આવા ત્રિશલાદેવીને એકદા ઈંગ્રાણીના કુંડલ પહેરવાનો દોહુદ ઉત્પત્ત થયો. પરંતુ તે પૂર્ણ ન થવાથી ત્રિશલાદેવી દૂબળા થવા લાગ્યા. ઈન્દ્ર મહારાજાએ આ વાત અવધિજ્ઞાનથી જાણી. તેથી તે ક્ષત્રિયકુંડ નગરની પાસે પર્વત ઉપર ઈન્દ્રપૂરી નામની નગરી વસાવીને પરિવાર સહિત ત્યાં રહ્યા. પોતાના સેવકો દ્વારા ક્ષત્રિયકુંડ નગરીમાં ઉપદ્રવ કરાવવા લાગ્યા. તેથી સિદ્ધાર્થ રાજા પોતાના સૈન્યને લઈને યુદ્ધ કરવા આવ્યા. પોતે સબળ હોવા છતાં ઈન્દ્ર હારીને નાશી જવા લાગ્યા. ઈન્દ્રાણીઓ પણ નાસવા લાગી. સિદ્ધાર્થ રાજાએ એમને પકડીને એમના કુંડલ લઈ લીધી. ઈન્દ્રપૂરી નગરી પણ લુંટી લીધી. પછી નગરમાં આવીને ત્રિશલારાણીના ઈન્દ્રાણીના કુંડલ પહેરવાના દોહુદને પૂર્ણ કર્યો.

એવી રીતે સુખપૂર્વક ગર્ભકાળને પૂર્ણ કરતા ત્રિશલારાણી રહેલા છે ત્યારે ચૈત્ર સુદ્ધિ તેરસના દિવસે નવમાસ પૂર્ણ થયા અને તે ઉપર સાડા સાત દિવસ પસાર થયા. અહિં ચોવિસ તીર્થકરની ગર્ભસ્થિતિ જણાવે છે. શ્રી ઋષભદેવ પ્રભુ નવ માસ ચાર દિવસ ગર્ભમાં રહ્યા... શ્રી અજીતનાથ પ્રભુ આઠ માસ પચ્ચીસ દિવસ ગર્ભમાં રહ્યા... શ્રી સંભવનાથ પ્રભુ નવ માસ છ દિવસ ગર્ભમાં રહ્યા... શ્રી અભિનંદન પ્રભુ આઠ માસ અઠચાવીસ દિવસ ગર્ભમાં રહ્યા... શ્રી સુમતિનાથ પ્રભુ નવ માસ છ દિવસ ગર્ભમાં રહ્યા... શ્રી પચપ્રભસ્વામિ

નવ માસ છ દિવસ ગર્ભમાં રહ્યા... શ્રી સુપાર્શ્વનાથ પ્રભુ નવ માસ ઓગાણીસ દિવસ ગર્ભમાં રહ્યા... શ્રી ચંદ્રપ્રભસ્વામિ નવ માસ સાત દિવસ ગર્ભમાં રહ્યા... શ્રી સુવિધિનાથ પ્રભુ આઈ માસ છવીસ દિવસ ગર્ભમાં રહ્યા... શ્રી શીતલનાથ પ્રભુ નવ માસ છ દિવસ ગર્ભમાં રહ્યા... શ્રી શ્રેયાંસનાથ પ્રભુ નવ માસ છ દિવસ ગર્ભમાં રહ્યા... શ્રી વાસુપૂર્જય સ્વામિ આઈ માસ વીસ દિવસ ગર્ભમાં રહ્યા... શ્રી વિમલનાથ પ્રભુ આઈ માસ એકવીસ દિવસ ગર્ભમાં રહ્યા... શ્રી અનંતનાથ પ્રભુ નવ માસ છ દિવસ ગર્ભમાં રહ્યા... શ્રી ધર્મનાથ પ્રભુ આઈ માસ છવીસ દિવસ ગર્ભમાં રહ્યા... શ્રી શાંતિનાથ પ્રભુ નવ માસ છ દિવસ ગર્ભમાં રહ્યા... શ્રી કુંથુનાથ પ્રભુ નવ માસ પાંચ દિવસ ગર્ભમાં રહ્યા... શ્રી અરનાથ પ્રભુ નવ માસ આઈ દિવસ ગર્ભમાં રહ્યા... શ્રી મહલીનાથ પ્રભુ નવ માસ સાત દિવસ ગર્ભમાં રહ્યા... શ્રી મુનિસુવ્રતસ્વામિ નવ માસ આઈ દિવસ ગર્ભમાં રહ્યા... શ્રી નમિનાથ પ્રભુ નવ માસ આઈ દિવસ ગર્ભમાં રહ્યા... શ્રી નેમિનાથ પ્રભુ નવ માસ આઈ દિવસ ગર્ભમાં રહ્યા... શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ નવમાસ છ દિવસ ગર્ભમાં રહ્યા... શ્રી મહાવીરસ્વામિ પ્રભુ નવ માસ સાડાસાત દિવસ ગર્ભમાં રહ્યા...

જન્મ સમયે ગ્રહ ઉત્ત્ય - નીચ સ્થાનમાં હોય તેની અસર જાતક ઉપર થાય છે તે જાણવતાં કહે છે જો ત્રણ ગ્રહ ઉત્ત્ય સ્થાનમાં હોય તો રાજ થાય... પાંચ ગ્રહ ઉત્ત્ય સ્થાનમાં હોય તો તીર્થકર થાય. ત્રણ ગ્રહ નીચ સ્થાનકે હોય તો દાસ થાય.. ત્રણ ગ્રહો સ્વસ્થાને હોય તો મંત્રી થાય.. ત્રણ ગ્રહ અસ્ત થયેલા હોય તો જડ થાય.

અહીં પ્રભુ મહાવીરસ્વામીના જન્મ સમયે આઈ ગઈ ઉત્ત્યના છે - સૂર્ય મેષનો ઉત્ત્ય...

ચંદ્ર વૃષભનો ઉચ્ચય... મંગળ મકરનો ઉચ્ચય... બુધ કન્યાનો ઉચ્ચય... ગુરુ કર્કનો ઉચ્ચય... શુક્ર મીનનો ઉચ્ચય... શનિ તુલાનો ઉચ્ચય.. રાહુ મિથુનનો ઉચ્ચય. એમ સર્વ ગ્રહો ઉચ્ચય સ્થાનમાં આવ્યા છે ત્યારે મધ્યરાત્રિના સમયે...

રજોવૃષ્ટિ વિગેરે ઉપદ્રવ રહિત સર્વ દિશાઓ તેજોમય અને દિગ્ગઢાહુ વિનાની થઈ છે... સર્વ શક્ફુનો જયકારી થયા છે... પ્રદક્ષિણાને અનુકૂળ અને ભૂમિને સ્પર્શ કરતો એવો વાયુ વહી રહ્યો છે... પાકેલા ઘાન્યથી પૃથ્વી સુશોભિત થયેલી છે... સુભિક્ષ વિગેરેથી આનંદ પામવાને લીધે વસંત ઉત્સવાદિમાં લોકો કિડા કરી રહ્યા છે... મધ્યરાત્રિના અવસરે ઉત્તરાફાલગુની નક્ષત્રમાં ચંદ્રનો યોગ પ્રાપ્ત થયો છે... ચૌદ રાજલોકમાં ઉદ્ઘોત થયો છે... નારકીના જીવોને પણ અંતર્મૂહૂર્ત શાતા વર્તી રહી છે... સર્વ જીવોને સુખ શાતા વર્તી રહી છે... મંદ મંદ વાયુ વહી રહ્યો છે... સર્વત્ર આનંદ વર્તી રહ્યો છે... ઉત્તમ અવસરે બાધા રહિત ત્રિશલારાણીએ બાધા રહિત પુત્રને જન્મ આપ્યો.

પ્રભુ મહાવીરનો જન્મ થયો.